

VŠB - TUO
Fakulta stavební
Katedra architektura

Umělecké centrum JJ, Bratislava-MČ Dúbravka, SK

Arts Center JJ, Bratislava-MČ Dúbravka, SK

DIPLOMOVÁ PRÁCE – TEORETICKÁ ČÁST

Autor: Bc. Denisa Mojžišková

Vedoucí práce: Doc. Ing. arch. Akad. arch. Ivan Gürtler, Ph.D., Dr.h.c.

Ostrava 2019

Zadání diplomové práce

Student: **Bc. Denisa Mojžišková**
Studijní program: N3502 Architektura a stavitelství
Studijní obor: 3501T011 Architektura a stavitelství
Téma: **Umělecké centrum JJ, Bratislava-MČ Dúbravka, SK**
Arts Center JJ, Bratislava-MČ Dúbravka, SK
Jazyk vypracování: čeština

Zásady pro vypracování:

Vyriešte na úrovni architektonickej štúdie projekt umeleckého centra, jeho začlenenie do polyfunkčného „Dolného centra“ Dúbravky, dokompletovaného viacúčelovou halou a ďalšími polyfunkčnými objektami a verejnými priestranstvami. Navrhnite aj koncept verejnej zelene a parkové úpravy. V riešení musí byť zohľadnená požiadavka návrhu a rekonštrukcie dopravných, peších trás a cyklotrás, ktoré podmieňujú prístupnosť a servis nielen navrhovaného objektu, ale celej lokality, vrátane plôch či objektov pre statickú dopravu.

Objekt navrhните ako energeticky a ekologicky úsporný.

Rozsah Sprievodnej správy:

- Identifikačné údaje stavby;
- Základné údaje charakterizujúce stavbu;

Rozsah Súhrnnej technickej správy:

- Charakteristika územia stavby;
- Zhodnotenie polohy a stavu staveniska, údaje o existujúcich objektoch, prevádzkach a zariadeniach;
- Urbanistické, architektonické a stavebno-technické riešenie stavby;
- Technické a technologické vybavenie objektu;
- Riešenie dopravy, pripojenie na dopravný systém a statická doprava;
- Starostlivosť o životné prostredie;
- Protipožiarne zabezpečenie stavby.

Rozsah grafických prác:

- situácia širších vzťahov 1:2000;
- situácia 1:500;
- pôdorysy 1:200 s funkčno-prevádzkovými schémami, schémy dispozičnej variability;
- rezy /pozdlžny a priečny/ 1:200 s vertikálnymi funkčno-prevádzkovými schémami;
- pohľady 1:200;
- detail fasádneho travé /pôdorys, rez, pohľad/ 1:20;
- detail interiérového mobiliáru 1:5;
- vizualizácie: 3 exteriéru, 1 interiéru.

Záverečná prezentácia:

- model 1:200;
- Portfólio vo formáte A3;

- Plagát A1 na výšku;
- Komentovaná powerpointová prezentácia s faktografiou riešenia, využívajúc odbornú terminológiu.

Predpokladom k odovzdaniu diplomového projektu

je všeobecná orientácia v spracovaní dokumentácie DP do úrovne Návrhu stavby a interiéru architektury.

Seznam doporučené odborné literatury:

1. Frampton Keneth.: Moderní architektura; nakl. Academia, 2004
2. Neufert E.: Navrhování staveb; nakl. Consultinvest, 1995
3. Gehl Jan & Gemzoe Lars: Nové městské prostory, ERA group 2002
4. Dalibor Veselý: Architektura ve věku rozdělené reprezentace; Academia, 2008
5. Pavel Halík, Petr Kratochvíl, Otakar Nový: Architektura a město, Academia, 1996
6. Morales - Ignasi de Sola: Topografie současné architektury-diference, Česká komora architektů, Praha 1999

Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí diplomové práce: **Doc. Ing. arch. Ivan Gürtler, PhD.**

Datum zadání: 31.10.2018

Datum odevzdání: 06.05.2019

doc. Ing. Martina Peřínková, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Ing. Radim Čajka, CSc.
děkan fakulty

Prohlášení studenta

Prohlašuji, že jsem celou diplomovou práci včetně příloh vypracovala samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a uvedla jsem všechny použité podklady a literaturu.

V Ostravě 6.5.2019

podpis studenta:

Prohlašuji, že

– jsem byla seznámena s tím, že na moji diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo.

– Beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně ke své vnitřní potřebě diplomovou práci užít (§ 35 odst. 3).

– Souhlasím s tím, že jeden výtisk diplomové práce bude uložen v Ústřední knihovně VŠB-TUO k prezenčnímu nahlédnutí. Souhlasím s tím, že údaje o diplomové práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO.

– Bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona.

– Bylo sjednáno, že užít své dílo – diplomovou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

– Beru na vědomí, že odevzdáním své práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, bez ohledu na výsledek její obhajoby.

V Ostravě 6.5.2019

Anotace

MOJŽIŠKOVÁ, D.: Umělecké centrum JJ, Bratislava-MČ Dúbravka, SK: Diplomová práce. Ostrava: VŠB-Technická univerzita Ostrava, Fakulta stavební, Katedra architektury, 2019, Vedoucí práce: Doc. Ing. arch. Akad. arch. Ivan tt.

Předmětem diplomové práce je vytvoření nového subcentra městské části Dúbravka. Na základě urbanistických analýz a následném vyhodnocení, práce nabízí možné řešení uměleckého centra odkazujícího na výraznou tvůrčí osobnost – sochaře Jozefa Jankoviče, jenž v Dúbravce měl rodný dům s ateliérem. Cílem práce je navrhnout prostor o přiměřené velikosti s jasnou identitou a symbolickým objektem.

Klíčová slova: Dúbravka, umělecké centrum, galerie, identita, lidské tělo

Annotation

MOJŽIŠKOVÁ, D.: Arts Center JJ, Bratislava-MČ Dúbravka, SK: Diploma thesis. Ostrava: VŠB-Technical university Ostrava, Faculty of Civil Engineering, Department of Architecture, 2019, Supervisor: Doc. Ing. arch. Akad. arch. Ivan Gürtler.

The subject of the thesis is the creation of a new sub-center of the city district Dúbravka. On the basis of urban analyzes and subsequent evaluation, the thesis offers a possible solution of an artistic center referring to a distinctive creative personality – sculptor Jozef Jankovič, who had his birth house with a studio in Dúbravka. The aim of the thesis is to design a space of a reasonable size with a clear identity and symbolic object.

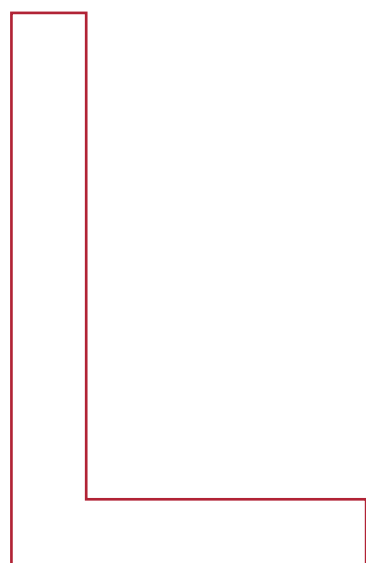
Keywords: Dúbravka, art center, gallery, identity, human body

Poděkování

Především děkuji vedoucímu práce panu docentu Gürtlerovi za vedení diplomové práce, odborné konzultace, čas a ochotu uskutečnit také osobní setkání se Zuzanou Jankovičovou.

Mé poděkování patří také odborným konzultantům, kterým jsem vděčná za věcné rady a připomínky týkající se navrženého objektu.

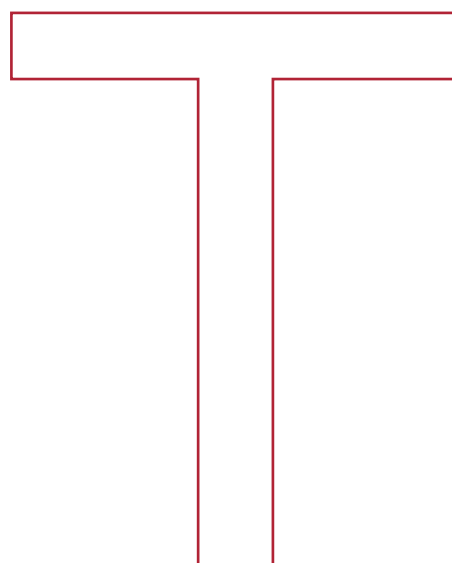
Děkuji.

strany
09–10

LIBRETO

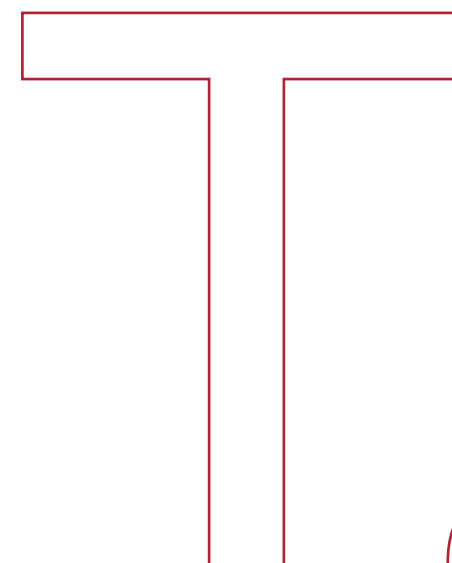
úvod.....	09
lokalizace.....	10

strany
11–12

TEXTOVÁ ČÁST

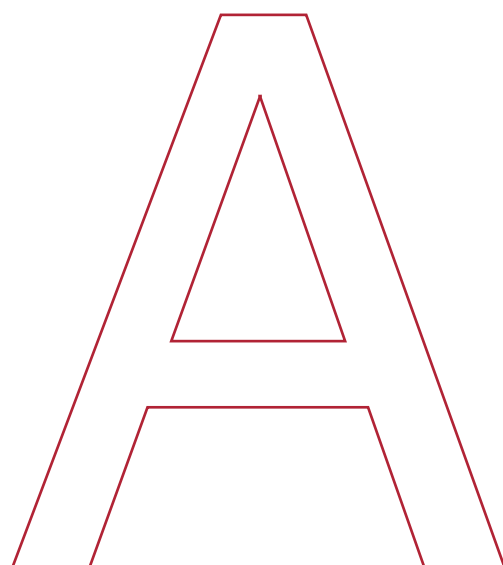
Jozef Jankovič.....	11
Jozef Jankovič.....	12

strany
13–14

TPOLOGICKÁ PŘÍPRAVA

typologická příprava.....	13
typologická příprava.....	14

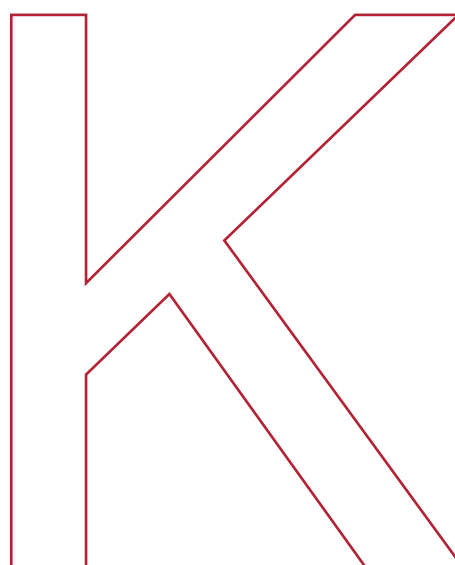

strany

15–45

ANALÝZY

A1 1:50 000 urbanistické analýzy.....	14–23
A2 1:25 000 urbanistické analýzy.....	24–38
A3 1:2 500 urbanistické analýzy.....	39–45

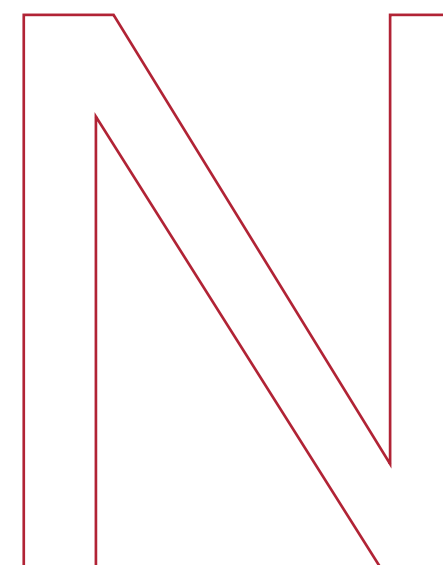

strany

46–50

KONCEPT

princip návrhu.....	47
vývoj umění a jeho adaptace do návrhu.....	48
funkce objektu.....	49
kompoziční principy zástavby.....	50

strany

51–60

NÁVRH

schémata návrhu.....	52–53
veřejný prostor; materie.....	54–55
situace.....	56
řezy územím, vizualizace.....	57–59

Lokalizace

Řešená oblast - Městská část Dúbravka se nachází na severozápadní straně Bratislavy v úpatí vrchoviny Devinská Kobyla. Tato část zažila velký stavební rozvoj v 70. létech minulého století, kdy začala vznikat rozsáhlá panelová sídliště rozmanitých urbanistických struktur až pro 20 000 obyvatel. Celou Dúbravkou prochází jasně zřetelná podélná osa viz. ulice Saratovská a Schneidera Trnavského, kolem které je soustředěna výšková zástavba. Centrum Dúbravky, za predikce pokud lze centrem uvažovat střed této městské části tedy mezi kostelem Ducha Svatého a kulturním centrem, pak je toto místo zcela nezřetelné, nejasné a neadekvátní své funkci. Vidím zde absenci kvalitního veřejného prostoru a dostatečné občanské vybavenosti. Samotnou ulici Saratovského nemusíme nutně vnímat jako bariéru, nýbrž ji můžeme vhodně začlenit do prostoru a vytvořit z ní vhodnou paralelu městského bulváru, která podpoří centrum této oblasti. Je nutné si uvědomit, že centrum Dúbravky mentálně v podvědomí tamějších obyvatel existuje, ale po formální stránce by jej byla potřeba revitalizovat a několika drobnými zásahy jej vizuálně podpořit, protože dle současné urbanistické struktury je dané centrum formálně nezřetelné.

Umění

Jeden z nejvýznamějších umělců slovenské republiky - prof. akad. sochař Jozef Jankovič vytvářel svá vrcholná díla do roku 2017 v ateliéru v rodné Dúbravce. Centrem jeho sochařské i grafické tvorby byly podněty pop-artu, nové figurace a nového realizmu, rezonoval v širokém mezinárodním kontextě, oceňován po celé Evropě. Věnoval se od sochy k reliéfu, přes kresbu, koláž, grafiku, šperk, spolupráci s architekturou až po grafický design. Ikonografický model jeho tvorby - deformovaná socha s charakteristickými končetinami.

Záměr

Proč je tento problém řešen, resp. proč je důležité ho řešit? Je důležité si odpovědět na velmi zásadní otázky, týkající se počátku návrhu. Stávající stav řešeného území je nevyužívaným prostředím mezi sportovními, správními a obytnými objekty. V současné době území je využíváno jako tréninkové hřiště, nebo jako pěší plocha s náletovou vegetací. Je proto nutné vymezit si prostor a udělat z prostředí - prostor tedy základní urbanistický materiál. Materiál, jenž bude přímo odkazovat svou funkcí na podněty umění.

Umělecké centrum JJ - Jozefa Jankoviče nabídne objekty zabývající se hmotným či nehmotným uměním. Mimo samotná díla do tohoto okruhu patří i vnímání, reprodukce, interpretace a samotný proces utváření těchto děl. Cílem je vytvořit prostor, resp. subcentrum Dúbravky o přiměřené velikosti s jasnou identitou a symbolickým objektem - galerie umění.

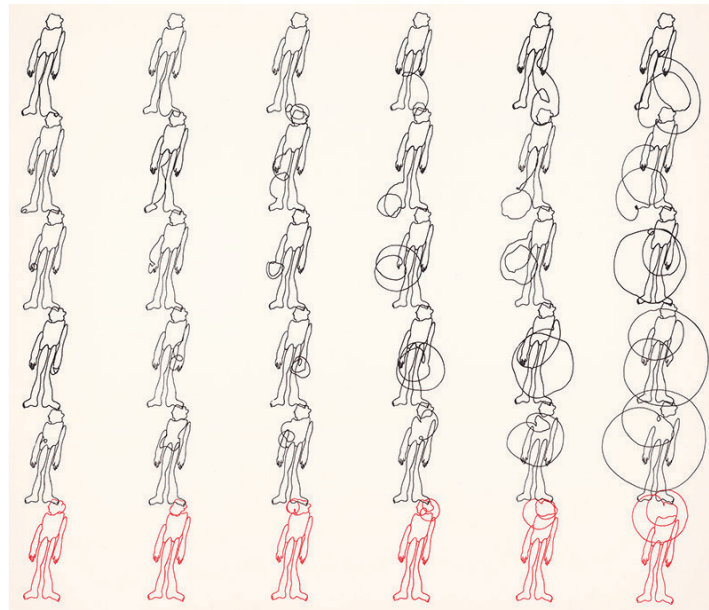
Oběti varujú; 1967–1969, bronz, 800x800x240 cm, Památník SNP, Banská Bystrica

Osobní setkání v ateliéru s manželkou Zuzanou Jankovičovou. V rohu Červený klín; 1990, epoxid, kov, výška 240 cm

Chaos III; 2014, železo, 100x100 cm

Cvičenie; 1983, počítačová grafika, serigrafie, 73x60 cm

Lidské tělo jako nástroj vyjadřování.

Nedávno zesnulý Jozef Jankovič (1937–2017) byl výraznou osobností poválečného slovenského umění. Na začátku šedesátých let dvacátého století patřil do okruhu bratislavských konfrontací a svou tvorbou si brzy získal uznání v mezinárodním kontextu. Tvarosloví informelu, nové figurace a vlivy pop-artu i postmoderny uchopoval vlastním sochařským pojetím, jímž angažovaně vypovídal o vzestupech a pádech lidského života, které obrací do společenské roviny a s ironickou nadsázkou se dotýká existenciálních limitů, které s sebou uplynulá doba přináší.

Do obecného povědomí se zapsal zejména sousoším Oběti varujú odhaleným v roce 1969 u Památníku SNP v Banské Bystrici, které se stalo symbolem vyrovnávání se slovenské společnosti s vlastní minulostí. Podle zadání měl vytvořit sousoší na téma „vítězství“, svévolně ho však změnil na příznačnější „oběť“. Odvážné ztvárnění vertikálního a horizontálního průniku lidských figur v kompaktní celek dalo vzniknout monumentálnímu dílu, které svou dimenzí dalece přesáhlo podobu tehdejších realizací. Jenže komunistickým normalizátorům se nezamlouval tento typ angažovaného umění a v roce 1972 monumentální dílo „uklidili“ do nacisty vypálené obce Kaliště. Do Banské Bystrice se Jankovičovo sousoší vrátilo až v roce 2004.

Období konce 60. let a začátku 70. let, tedy času formování osobních výtvarných programů a reakcí na nejaktuálnější evropské umělecké tendence, kdy Jankovič přišel s motivem naddimenzovaných lidských končetin, přecházejícím k expresivním plastikám s poselstvím naléhavého apelu v rámci aktuálního celospolečenského dění a vedle toho vystavované jeho ranné práce na papíře nebo zdigitalizované náhledy architektonických projektů a počítačových grafik jenom dokreslují Jankovičův mimořádný smysl pro tvar, hmotu a jejich vnitřní dynamiku stejně jako schopnost se pokaždé umět vcítit do aktuálně užívaných výrazových prostředků, které tak dohromady vytvářejí hned několik paralelních linií jeho bohaté tvorby. K podobě lidským tvarům si Jankovič pomáhal odlitky pracovních nástrojů, např. gumové rukavice či punčochové nohavice tvořily základní kámen jeho charakteristických tvarů. Oteklé ruce či nohy pak poukazyvaly a odrážely v tvorbě tlak doby.

I přes nemožnost vlastní umělecké činnosti a prezentace sochařské tvorby v období normalizace neustál v hledání nových cest a vedle šperku se začal věnovat grafice, díky čemuž se stal jedním z průkopníků počítačové grafiky ve slovenském výtvarném umění. Ani po další ráně, která ochromila jeho zdraví, se nevzdal nekonvenční podoby svého uměleckého vyjádření, které vyústilo do podoby rozměrných figurálních reliéfů a plastik, často umístěovaných do veřejných prostor.

Jozef Jankovič obdržel různá významná ocenění: Grand Prix Bienále Danuvius v Bratislavě (1968), Bienále mladých v Paříži (1969), Herderovy ceny (Víděň, 1983). Reprezentoval Slovensko na Bienále v Benátkách (1970, 1995), na výstavě východoevropské avantgardy s názvem Europa-Europa v Bonnu (1994) a řadě dalších. Od roku 1990 působil na VŠVU v Bratislavě a stal jejím prvním rektorem po Sametové revoluci.

(zdroj: Muzeum umění Olomouc [online], [cit. 05.05.2019])

Veľký osud; 1970, kombinovaná technika, 200x400x200 cm

Pohyblivé ruky; 1970, kombinovaná technika, 140x100x100 cm

Pavučina; 1969, kom. tech., 210x97x97 cm

Súkromná manifestácia; 1968, kombinovaná technika, výška 240 cm

Figurace fragmentů grotesky.

Jankovičova figura ze 60. let 20. století vrhá masivní hmotný stín, padá strmě a stojí s kolmo vystrčenými nohama proti mlčící obloze, stéká trsem končetin, balancuje na kovovém kole, vystupuje k Místu hore, visí alebo je ukřižovaná v rámech Svědectví, anebo se ocitla v děsivém objetí pavučinové síti, ale ocitla se i pod Vítězným obloukem. Všechny tyto události mají význam originálně vyjadřující úhel pohledu, ze kterého mladý umělec uchopil svět a artikuloval ho způsobem, jaké slovenské sochařství dotehdy nepoznalo. Šlo o pohled soustředěný na lidské tělo zastoupené jeho částmi, šlo o distorzi figurativnosti. Teda šlo o lidské tělo nemilosrdně vydané napospas různým vymknutým kloubům, zlomům, náhlým poraněním a jinými deformacemi.

Jozef Jankovič přivedl celkem nečekaně na slovenskou výtvarnou scénu – ba přímo do jeho významného centra – do té doby na hony obcházející kritický rozum. Rovněž patřil k nemnohým, kteří se mohli předvést zvláštní citlivostí lidí křtění městem, lidí akceptujících provokující chaos a existenciální nejistoty.

Nepochybně s tím souvisí i Jankovičův malý zájem, ba až neúcta k tradičním vzorům slovenského sochařství vyznávající vrastenost do rodné půdy, estetiku harmonie, sentiment a rodověrný patos.

Nenechme se však pomýlit, protože sochař Jozef Jankovič vůbec není okázale netradičním nebo dokonce vzdorovito antitradičním umělcem. I z jeho děl, které nejvíc postihl osud distorzie figurativnosti, průsvitají k co citlivějšímu zraku odlesky duše barokního umění i baroka čteného odkazem umění na 19. a 20. století. Domnívám se teda, že osnovním problémem Jankovičového vztahu k tradici se stala vůle přehodnotit – alespoň v posuzovaných 60. letech – tradici tohoto média a třeba ji i předefinovat. Skvělého spojení měl Jozef Jankovič v tvorbě Rudolfa Filu, načas i mlabě Milana Paštěku či Rudolfa Krivoša. V slovenském sochařství však ke střetnutí fantazie s ironií a humorem nějak často nedocházelo. Navzdory tomu Jankovičovy sochařské objekty z konce šesté dekády, hlavně po okupaci v srpnu 1968, sarkazmem nešetřili. Vystupňovaná ironie vedla k podstatné změně Jankovičových příběhů fragmentů těla, přesněji, příběhů lidských končetin visících z roštu Veľkého osudu (1970) nebo houpačících se v rámě dva a půl metrového Sčotu (1970). Na povětsném ruském počítadle nejdřív oči spočítaly nastoknuté ruky a nohy pod bílou koulí hlavy. Potom mohli prsty přehodit na jednu nebo druhou stranu a pořádně jim to spočítat, anebo výsledek anulovat–vynulovat. Avšak nejprozíravěji se vřezával do dlouhých normalizačních let čtvercový metr červené kostky Pohyblivých ruk (1970).

Jankovičové sarkastické příběhy fragmentů těla nepochybně reagovaly na opravdu historický kotrmelec, kterým se totalitarismus rázem obrátil zády k vysníté lidské tváři socialismu. Stalo se zvykem vnímat plastiky Jozefa Jankoviče ze 60. let pomocí metafory o příbězích fragmentů těla. Ty Jankovičové fungovaly v slovenském sochařství jako pojmenování novátorského plastického zpracování sochařské výtvarné formy. Stejně důležité bylo to, že ono novátorské provázela intelektuální vůle vyjádřit dobu.

[zdroj: Publikace Jozef Jankovič–plynutie času, flow of time; Art Bid Bratislava; 2016]

TEA - UMĚLECKÉ CENTRUM TENERIFE

UMĚLECKÉ CENTRUM

MÍSTO: Tenerife | Španělsko
AUTOR: Herzog & de Meuron
Z.PLOCHA: 20 622m²
REALIZACE: 2002-08

Budova zahrnuje veřejnou knihovnu, muzeum současného umění, fotografické centrum ostrova Tenerife, obchod, kavárnu, restauraci a několik veřejných prostor pro veřejnost. Dlouhý prostor protínající rampou, která vytváří trojúhelníkový náměstí. Podél průčelí přes 1,200 otvorů v 720 různých tvarech filtruje přirozené světlo dovnitř, přičemž vytváří úžasný výhled během noci. TEA se rozkládá na dvou podlažích vzájemně propojenými soustavou ramp a skulpturálně ztvárněných točících schodišť.
+ intimita
- urbanistická rozsáhlost

GRAND PRIX 2018

SPORTOVNÍ AREÁL

MÍSTO: Dolní Březňany, ČR
AUTOR: Sporadical
PLOCHA: 1 125 m²
REALIZACE: 2017

Tvar haly je oblý, hladký a abstraktní. Kupole přibližuje měřítko člověku, kovový povrch zrcadlí okolí, hranice oblohy a střechy je nejasná. Budova maskuje své skutečné rozměry. Široké terénní schodiště před halou vymezuje veřejný prostor a tvoří přirozený amfiteátr. Exteriér halu odlišuje, interiéru naopak navazuje na školu kombinací dřeva a bílých a šedých povrchů. Vnitřní uspořádání odráží vazby na okolí. Vstup diváků je orientován kolmo k parkovišti, posuvné západní okno s výhledem na obec umožňuje spojení se školním hřištěm, východní okno je průhled do budoucnosti.
+ kompaktnost
+ materiál

FUNENPARK AMSETRDAM

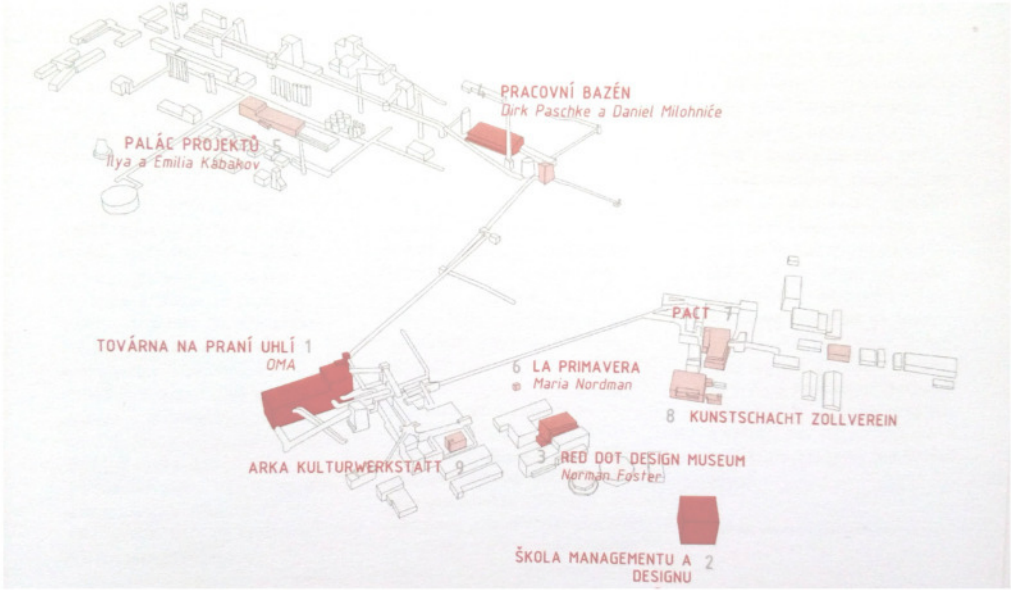

FUNENPARK

MÍSTO: Amsterdam, Nizozemsko
AUTOR: Landlab
ROZLOHA: 4 ha
REALIZACE: 2011

Nová městská čtvrť navržena v kontrastu k okolní zástavbě s tradičním uspořádáním ulic, chodníků, parkovišť, předních a zadních zahrad. LANDLAB vzal tuto výzvu a navrhl opustit toto tradiční uspořádání a představuje plochu kolem šestnácti nově postavených bytových domů jako jedno souvislé nádvoří. Luxusní nádvoří, které se nemá v žádném případě rozdělit. Znamená to, že všechna parkovací místa musela být postavena v podzemí a kontroverzněji, že všechny soukromé zahrady musely být vynechány. Rozlišná architektura podporuje identitu tohoto místa.
+ vlastní identita
+ společenské hledisko

ZOLLVEREIN

DŮLNÍ KOMPLEX, 1920

MÍSTO: Essen, Německo
AUTOR: OMA
PLOCHA: 100 ha
PROJEKT: rekonverze 2008

Tento komplex nabízí především kulturní využití. Funguje zde galerie, prostory pro experimentální umění, ruční dílna pro výrobu šperků i restaurace. V někdejší koksovně je v provozu v letních měsících bazén v zimě se promění v ledovou dráhu. Tato oblast nám dává najevo, že konverze tohoto areálu dokonale funguje a je možné se odprostit od průmyslové minulosti a lze vytvořit moderní ekonomiku, architekturu a vůbec využití průmyslových areálů dnešnímu životu. Haldy se proměnily v parky, jsou zde dětské hřiště a běžecké dráhy. Areál sílí také jako místo designu díky škole managementu a designu - Kazuyo Sejima.
+ konverze
+ využitelnost

AMSTERDAM

GWL AREA

MÍSTO: Haarlemmerweg, Holandsko
AUTOR: West 8
PLOCHA: 6 ha
REALIZACE: 1999

Jde o projekt zastavění lokality bývalé centrály pitné vody na bezbariérovou, ekologickou obytnou oblast. Místo je bohaté na zelené plochy ve formě soukromých, společných a veřejných zahrad, které jsou důležitými místy, kde se lidé mohou setkávat a komunikovat. Tam jsou také zelené střechy, které pomáhají shromažďovat dešťovou vodu a bojovat proti vlivu tepelného ostrova. Za pozitivní uvádím jednotvárnost urbanistického návrhu. Využití bloků, avšak se soliterními domy, které jsou odkázané na S-V světové strany. Přímý nástup do všech budov z přízemí nabízí využitelnost nejen mladým rodinám, ale také starším obyvatel.
+ bezbariérovost
- světové strany

KULTURPARK KOŠICE

GWL AREA

MÍSTO: Košice, Slovensko
AUTOR: Zerozero
PLOCHA: -
REALIZACE: 2008

Transformací kasáren vzniklo komplexní zázemí pro tvorbu, prezentaci a podporu umění a současné kreativní, autentické a experimentální kultury. Cílem kulturního centra je poskytovat prostor pro tvorbu a prezentaci kvalitní multižánrové umělecké produkce. Jsou zde ateliéry, dílny, studia či učebny a velké podzemní parkoviště. V hlavní budově Alfa i dvě multifunkční sály, určené na koncerty, divadelní představení, přednášky, konference. Zároveň jsou zde i dvě menší multifunkční taneční sály, prostory se zvukovým VideoStudio. Samostatnou část tvoří moderní galerie. Prostor zde našli všechny druhy umění. Své aktivity zde rozvíjí i knihovna pro děti a mládež či kreativní fabrika SteelPark.

CASA DE MUSICA

CASA DE MUSICA

MÍSTO: Porto, Portugalsko
AUTOR: OMA
PLOCHA: 22 000m²
REALIZACE: 2005

Má výraznou tvarovou podobu, vyrobenou z bílého betonu. Uvnitř, zvýšené auditorium s 300 místy, má na obou koncích vlnité skleněné fasády. Obsahuje menší, pružnější výkový prostor bez pevných sedadel, deset zkušebních místností, nahrávací studia, vzdělávací oblast, restaurace, terasa, bary, VIP místnost, administrativní prostory a podzemní parkoviště pro 600 vozidel. Záměrně neexistuje žádné velké centrální foyer; místo toho nepřetržitá veřejná cesta spojuje prostory kolem Grand Auditorium pomocí schodů, plošin a eskalátorů. Budova se stává architektonickým dobrodružstvím. + volba materiálů jako je beton, zlato, překližka, ručně malované dlaždice, sklo + viditelnost, přístup, pokora místa + čtyři odlišné strany, ale pořád jeden objekt

SRDCE UNIVERZITY V DELFTU

TU LIBRARY

MÍSTO: Prometheusplein 1, Holandsko
AUTOR: Mecanoo
Z.PLOCHA: -
REALIZACE: 1998

Budova, jež dává tvář celému areálu kampusu. Knihovna byla navržena jako vrstva krajinného reliéfu. Na jedné straně se stavba dotýká země, na druhé straně stoupá k oblakům. Lze říci, že nejde jen o stavbu, ale o krajinu. Důsledkem toho je realizování stavby jako uměleckého svahu, kterého mohou lidé užívat stejně, jako louky. Při vstupu do knihovny se ocitáte úplně v jiném kontrastním světě oproti exteriéru. Pohltí vás kvanta knih uspořádaných vertikálně po stěnách a uprostřed dominuje kuželový objem, v němž jsou studovny. Fámózní, zapamatovatelná, identická architektura. + orientace v prostoru + velký prostor uvnitř, využitelnost také vně + přirozené světlo

KULTURNÍ ZÁKLADNA V ROTTERDAMU

KUNSTHAL

MÍSTO: Westzeedijk 341, Holandsko
AUTOR: OMA
Z.PLOCHA: -
REALIZACE: 1992

Kunsthall zvaný jako muzeum bez sbírek, je kompilací několika galerií a sálů, které umožňují maximální flexibilitu a přizpůsobení jednotlivým výstavám. Centrem dění je zde rampa, jež propojuje muzejní park s rušnou silnicí nad galerií. Komunikace v objektu tvoří taktéž rampy a rampová schodiště, které dodávají stavbě na dynamičnosti. Při prozkoumání budovy si lze všimnout, že autor velmi často pracoval s levnými a drahými materiály. Na tu dobu těžko pochopitelné, avšak funguje to velmi dobře. Nestandardní přístup dokazuje, že se jedná o dílo promyšlené a na vysoké úrovni. + bezbariérovost + propojení rušné ulice a parku + kombinace materiálů

KUNSTHAUS BREGENZ

GALERIE BREGENZ

MÍSTO: Bregenz | Rakousko
AUTOR: Peter Zumthor
PLOCHA: -
REALIZACE: 1990-97

Střízlivý hranatý kubus pokrytý šupinami matného skla, za kterými prosvitají schodišťová ramena. Celý pětipatrový objekt evokuje obrovskou ledovou kostku volně vrženou na černý asfalt. Zdánlivě lapidární hranol v sobě ukrývá neobyčejně důmyslné konstrukční řešení, které umožňuje pronikání přirozeného osvětlení až do středu dispozice výstavních sálů. Jednotlivá patra jsou od sebe oddělena světlými štěrbinami. Tím je docíleno takového efektu, že přestože má sál všechny obvodové stěny z masivního betonu bez jediného otvoru je zde přirozené rozptýlené horní denní osvětlení. + proniká přirozené světlo + svítící kostka ve večerních hodinách - výraz restaurace

MUZEUM KULTURNÍCH UMĚNÍ

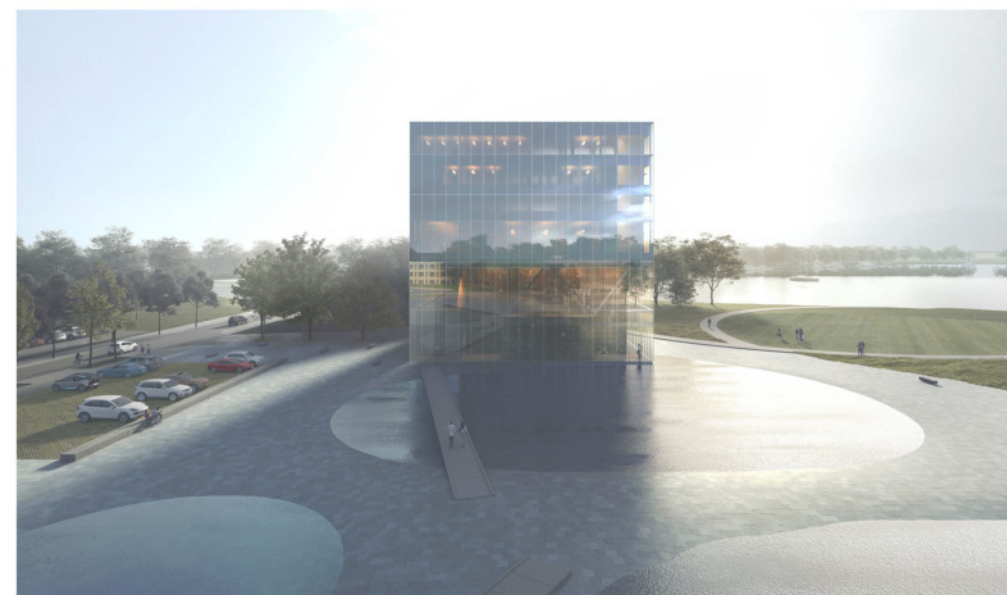

MUZEUM KULTURNÍCH UMĚNÍ LUCAS

MÍSTO: Chicago | USA
AUTOR: OMA
Z.PLOCHA: -
REALIZACE: soutěž

Návrh vytváří vertikální galerii na místě, atriovou věž, která doslova vyzdvihuje tradiční horizontální galerie, ve kterých jsou tři sbírky. Věž pozastavuje galerie nad městem, ale také je spojuje. Zvedání hlavních galerií zachovává místo níže jako nový městský park, přičemž současně zajišťuje maximální flexibilitu v horizontální desce galerie. Horizontální deska a vertikální věž jsou obklopeny membránou podobnou dome, která rozšiřuje fyzickou a emocionální přítomnost LCAM ve městě. vytváří chráněný, zvednutý veřejný prostor. Jako park je volně přístupný, který vyhovuje řadě aktivit. + nevytváří půdorysnou překážku + větší veřejný prostor - klima, konstrukce

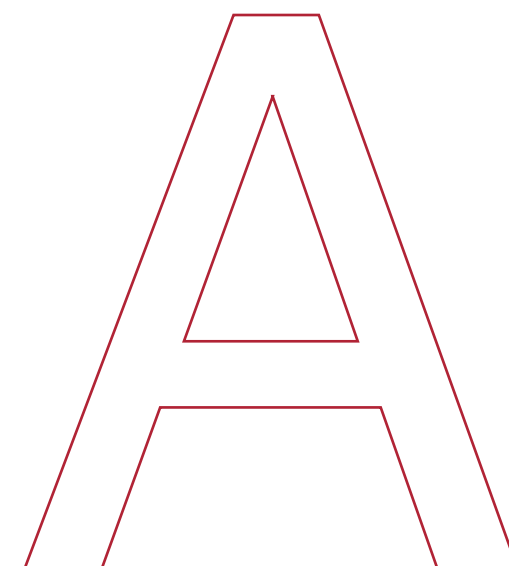
MEZINÁRODNÍ PARTNERSKÉ CENTRUM

PARTNERSKÉ CENTRUM SVĚT. PŘÍROD. D.

MÍSTO: Wilhemshaven | Německo
AUTOR: Dorte Mandrup
Z.PLOCHA: -
REALIZACE: 2018

Na úrovni země zajišťuje jediná vrstva skla stávající strukturu, která zůstává viditelná, a uzavírá chráněný prostor, který je použit pro výstavy a události. Tento prostor bude osvětlen v noci. Neboli budova integrovaná do nové budovy, jež využívá co nejméně pozemků. Čtyři patra uložená nad bunkrem jsou prostory, sklady a kanceláře se společnou krytou terasou s výhledem na Waddenské moře na střeše budovy. Schodiště přímo propojuje vedlejší vchod do nové budovy. + bazén dešťové vody + kompaktní forma + v noci nabývá na dynamičnosti

A1 1:50 000

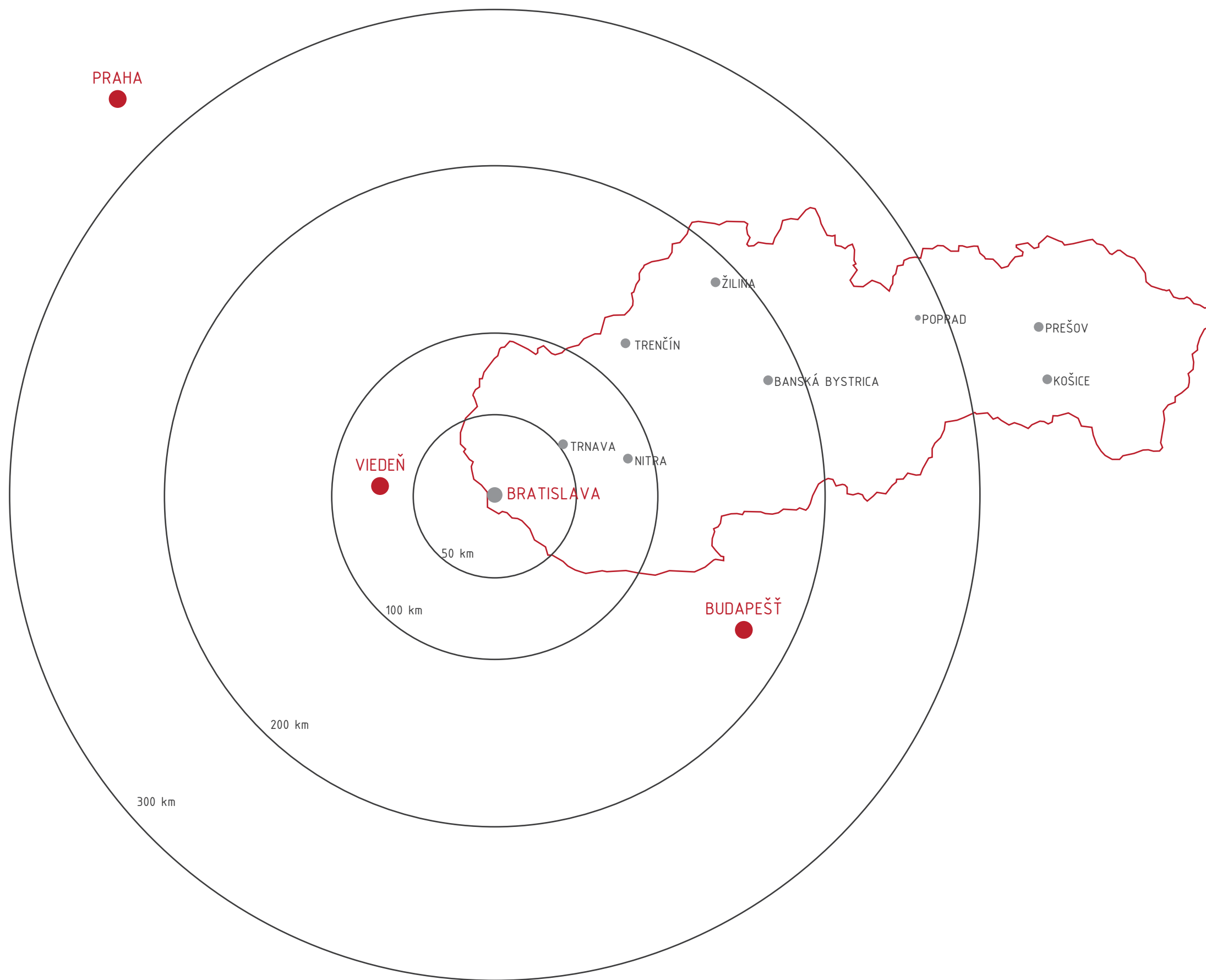
LOKALIZACE
VÝZNAMNÉ DOPRAVNÍ UZLY
ŽELEZNIČNÍ DOPRAVA
AUTOMOBILOVÁ DOPRAVA
VÝZNAMNÉ KRAJINNÉ PRVKY
HLAVNÍ SPORTOVNÍ PLOCHY

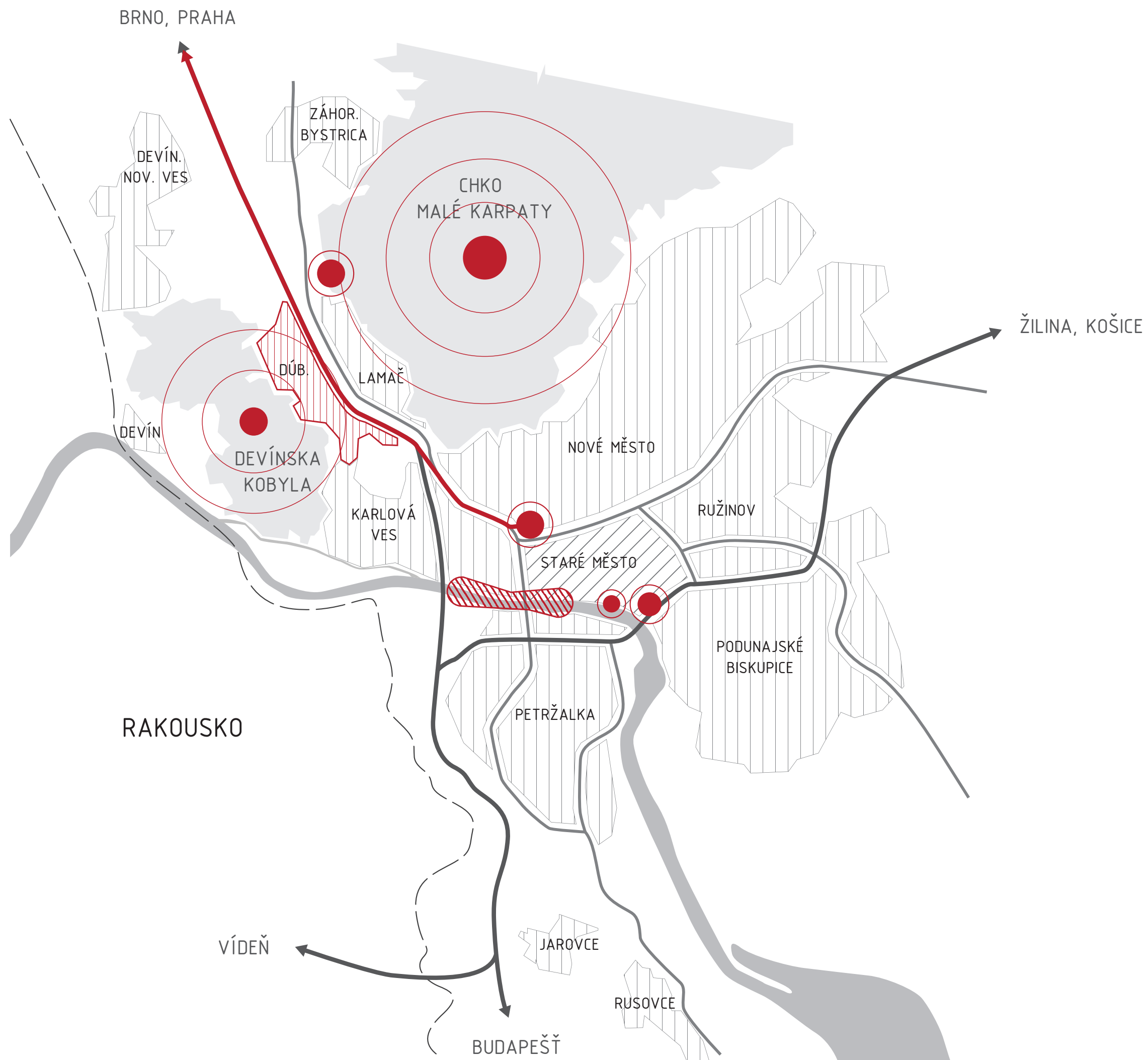
A2 1:25 000

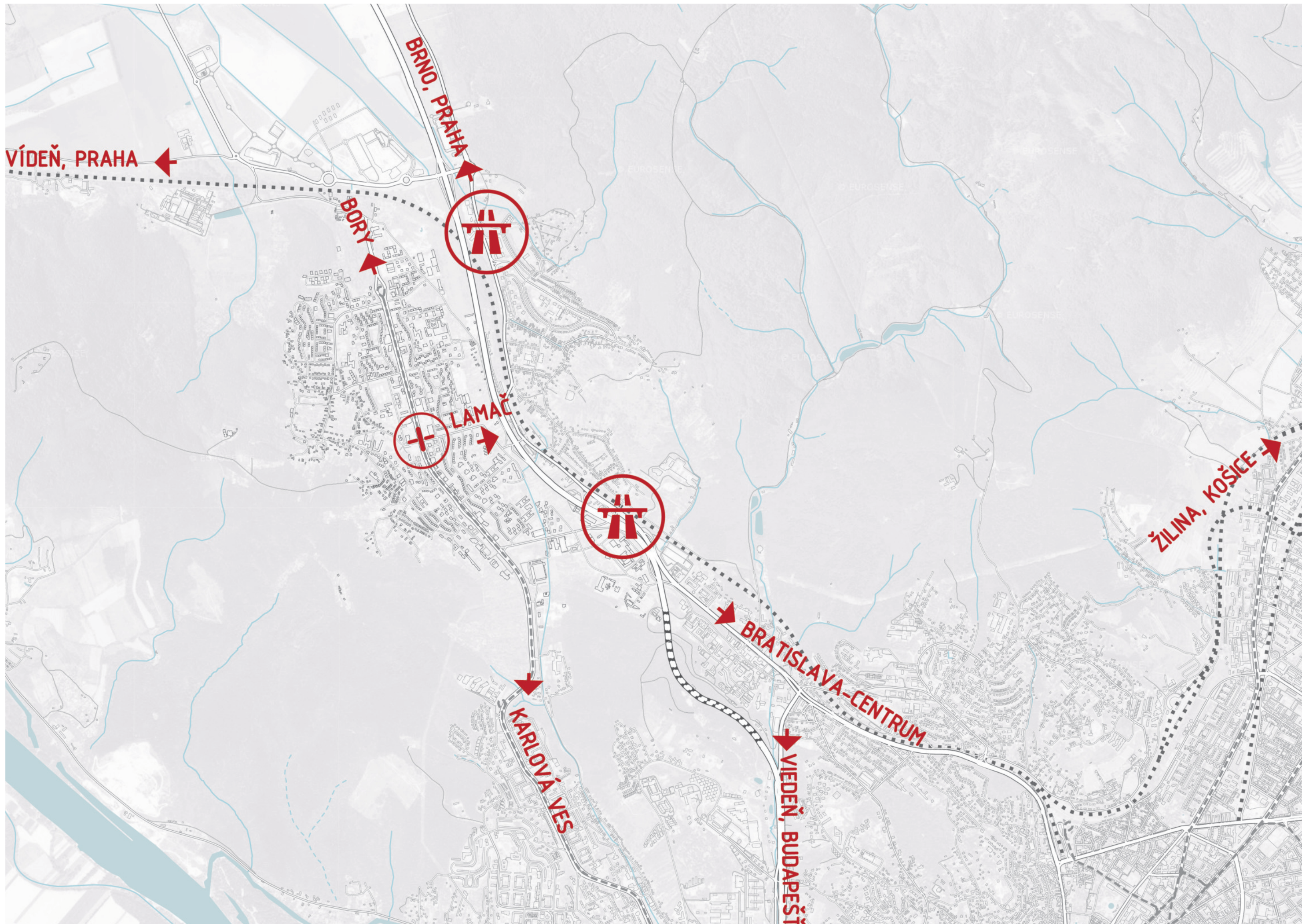
ŘEŠENÉ ÚZEMÍ
TRAJEKTORIE
MHD – TRAMVAJ
MHD – AUTOBUS
STATICKÁ DOPRAVA
ZELEŇ
HISTORICKÝ VÝVOJ ZÁSTAVBY
VÝŠKOVÁ ZÁSTAVBA
OBČANSKÁ VYBAVENOST

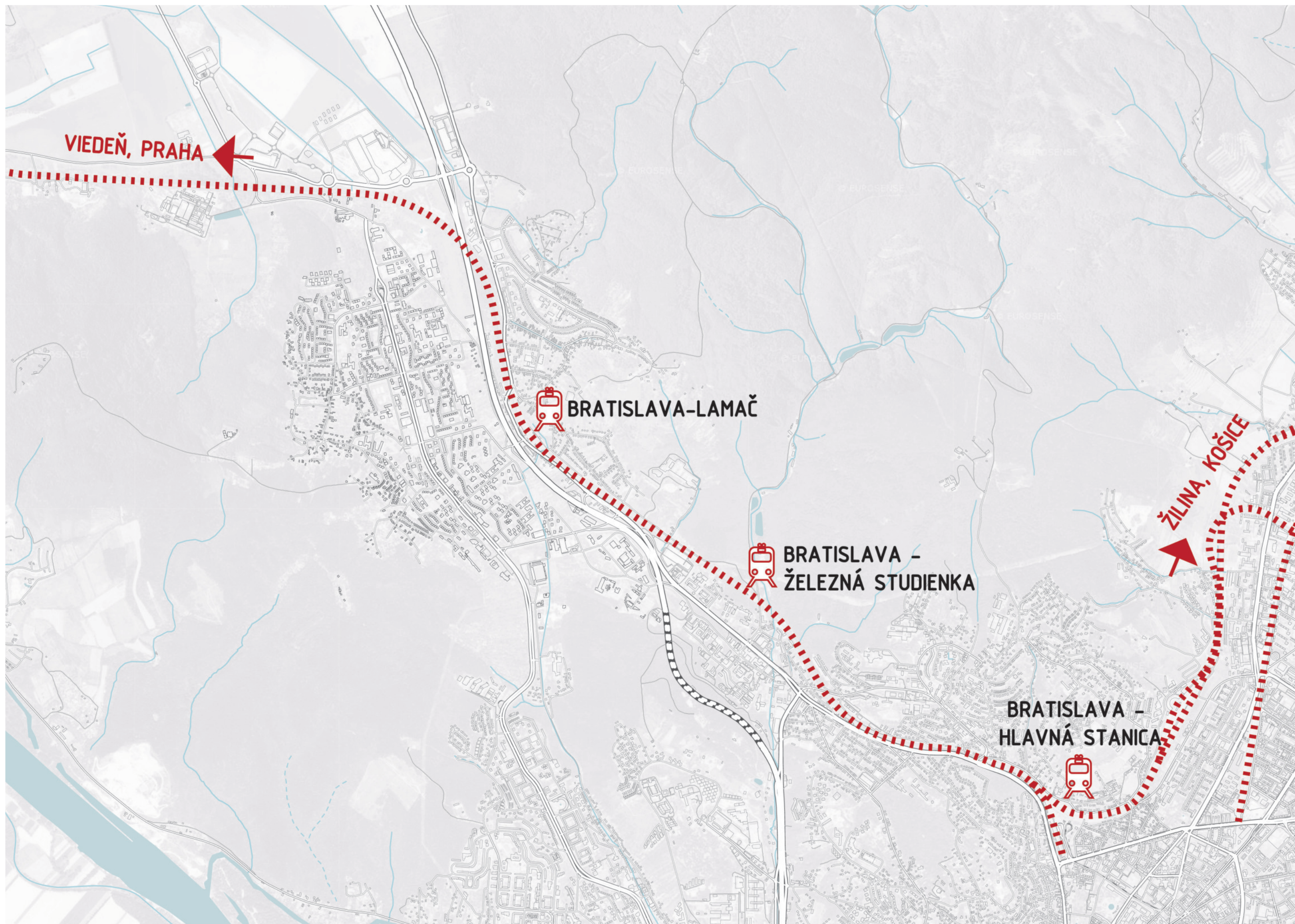
A3 1:2 500

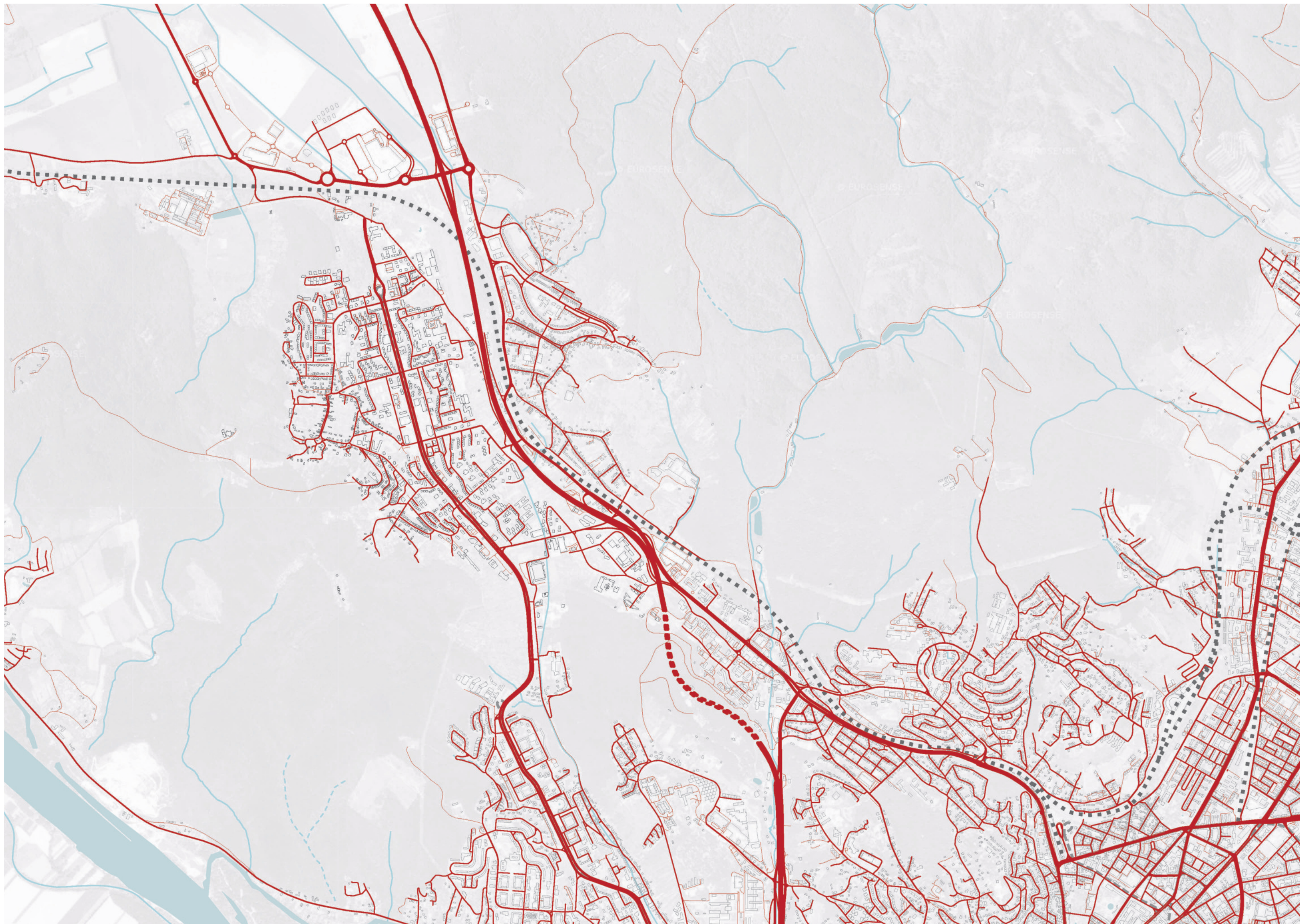
ŘEŠENÉ ÚZEMÍ
HLAVNÍ KOMUNIKACE
MHD – AUTOBUS
PĚŠÍ TRASY
INTENZITA POHYBU LIDÍ
ZELEŇ
DEFEKTY ÚZEMÍ

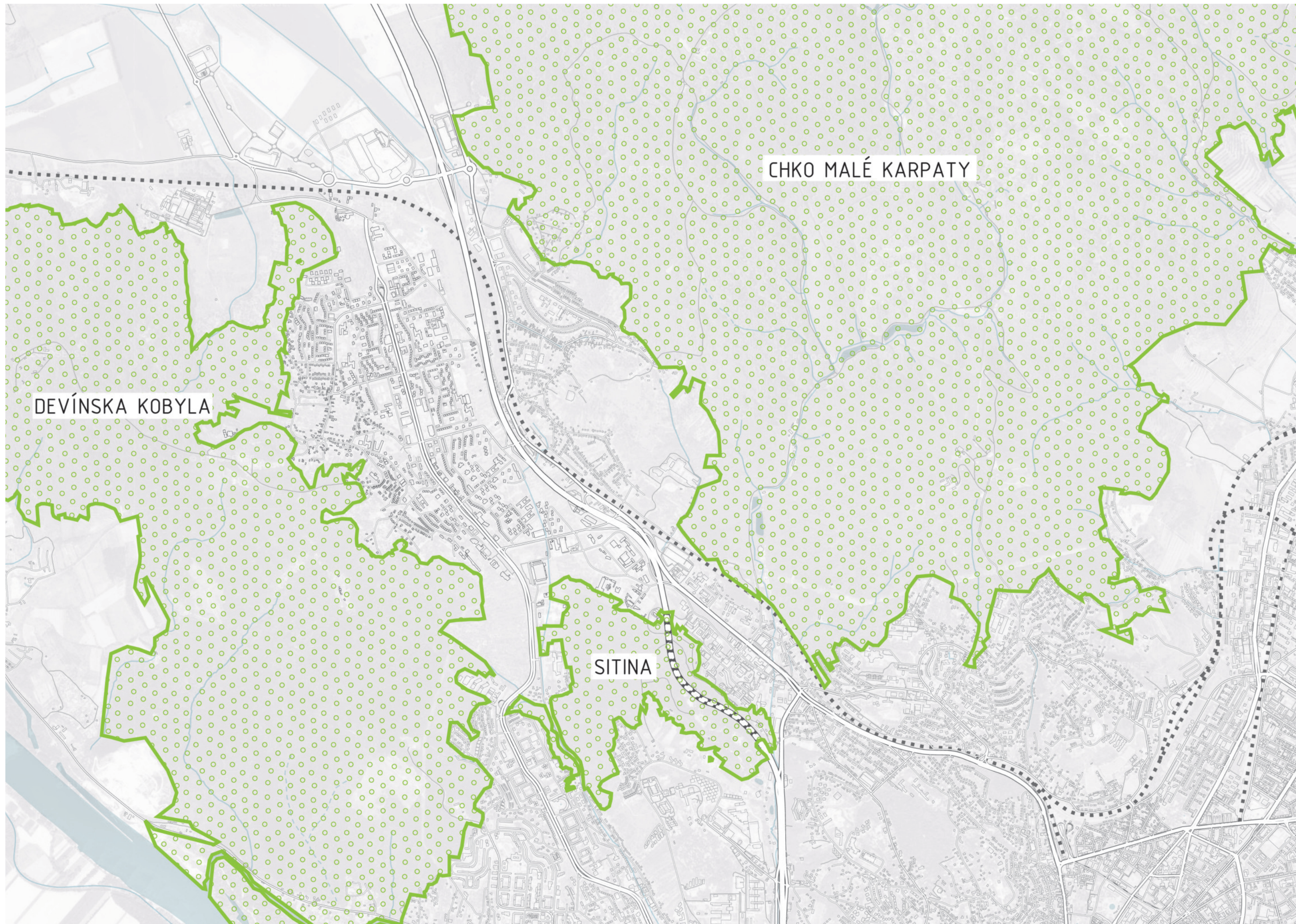

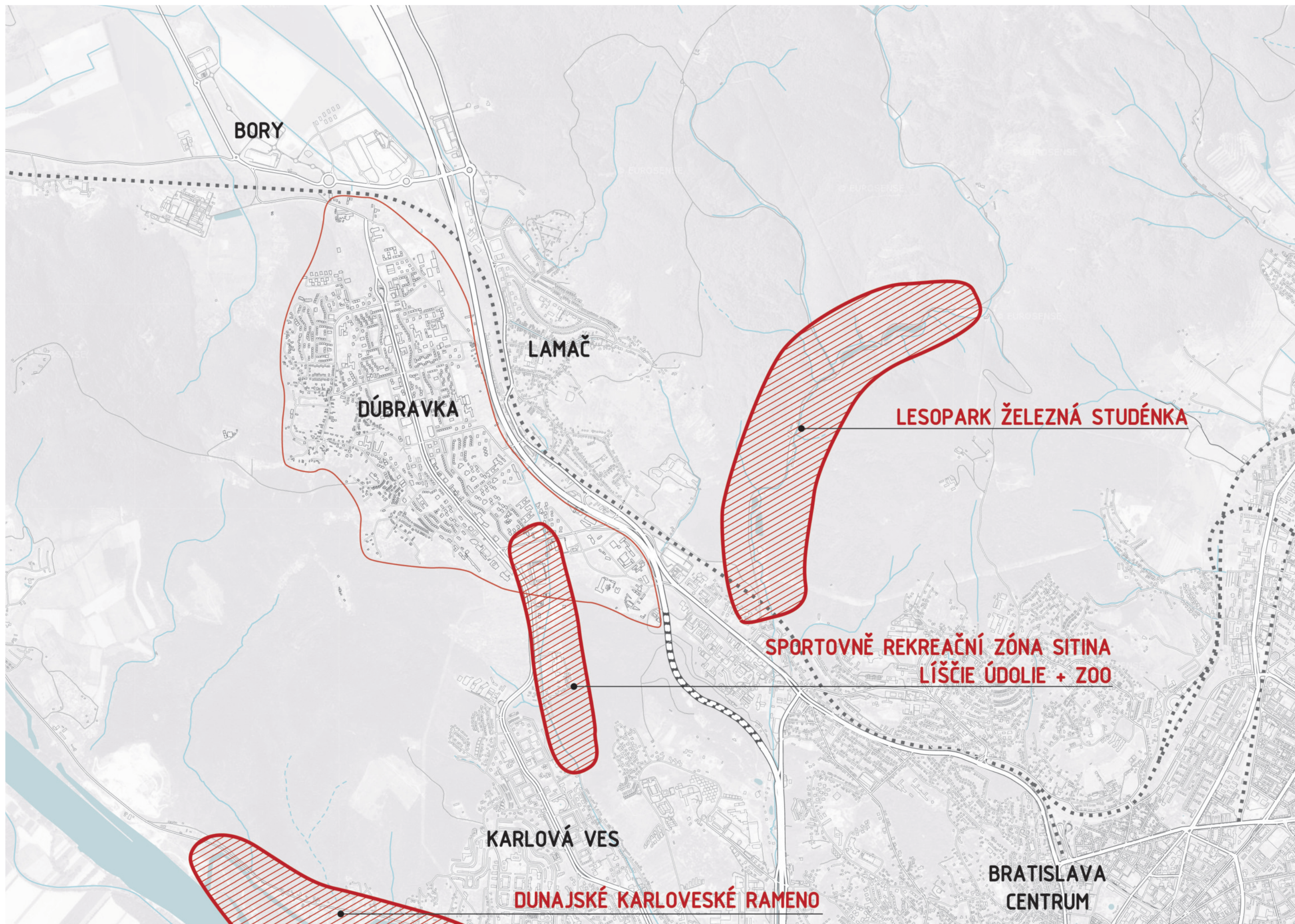

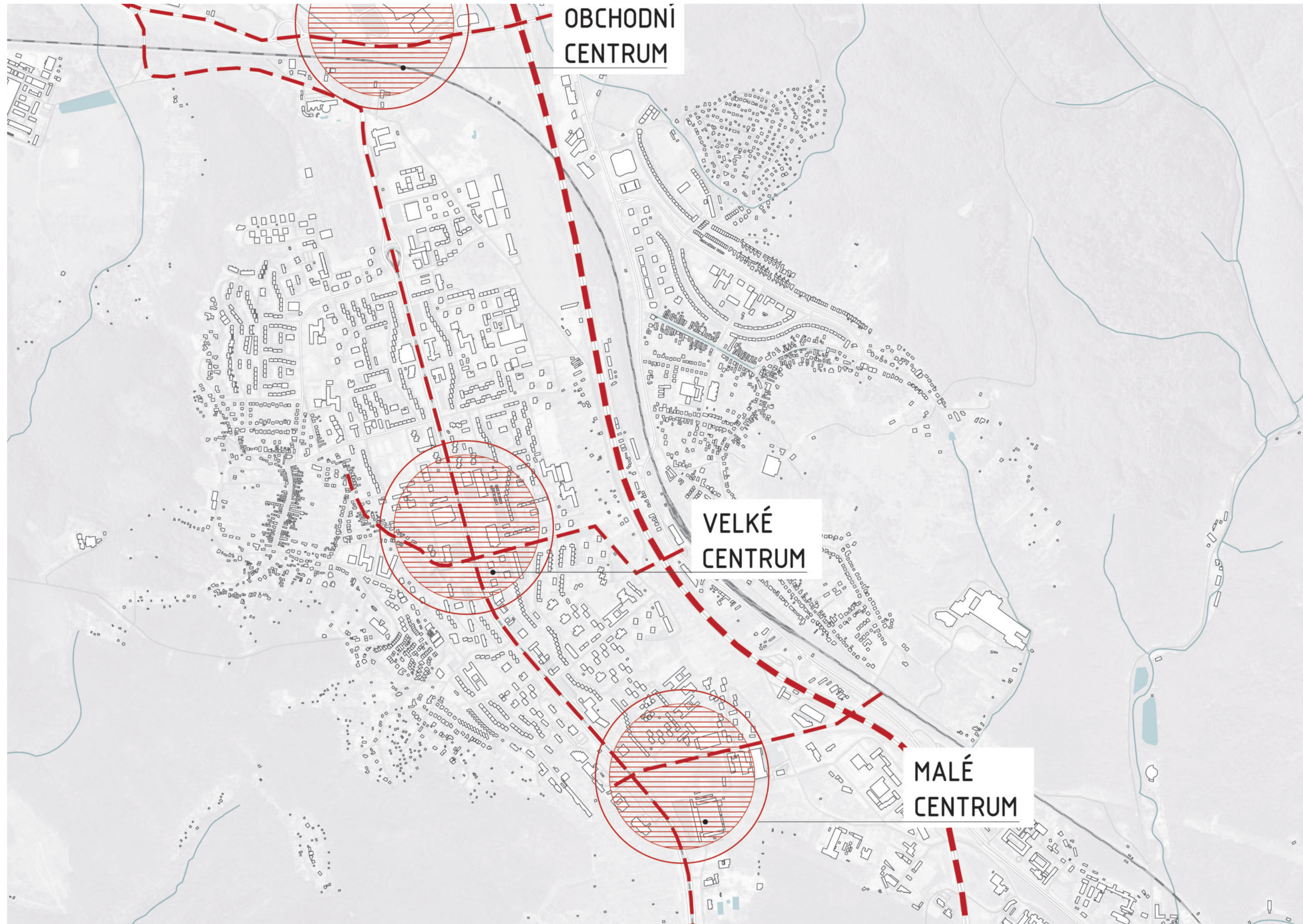

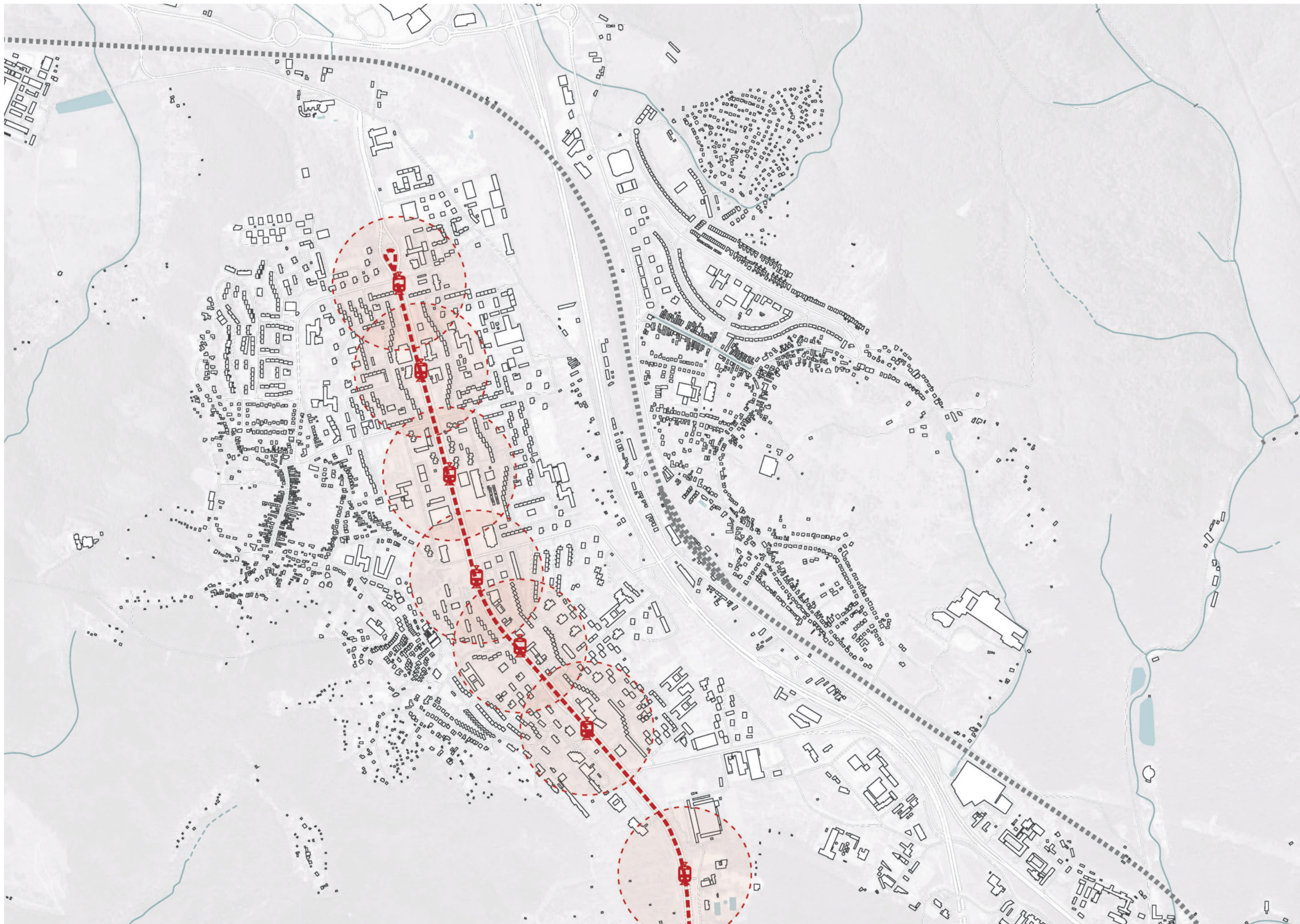

OBCHODNÍ
CENTRUM

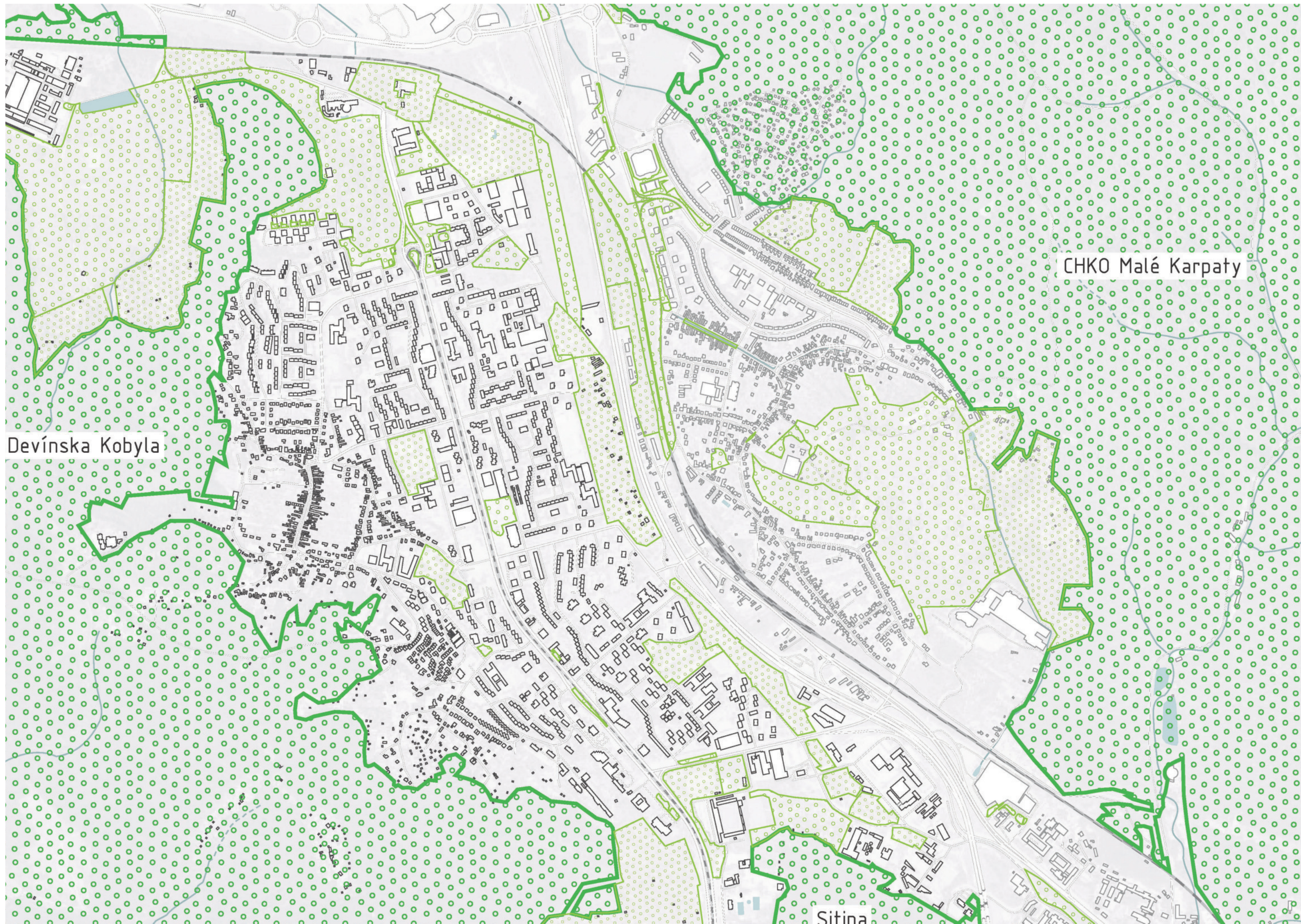
VELKÉ
CENTRUM

MALÉ
CENTRUM

Devínska Kobyla

CHKO Malé Karpaty

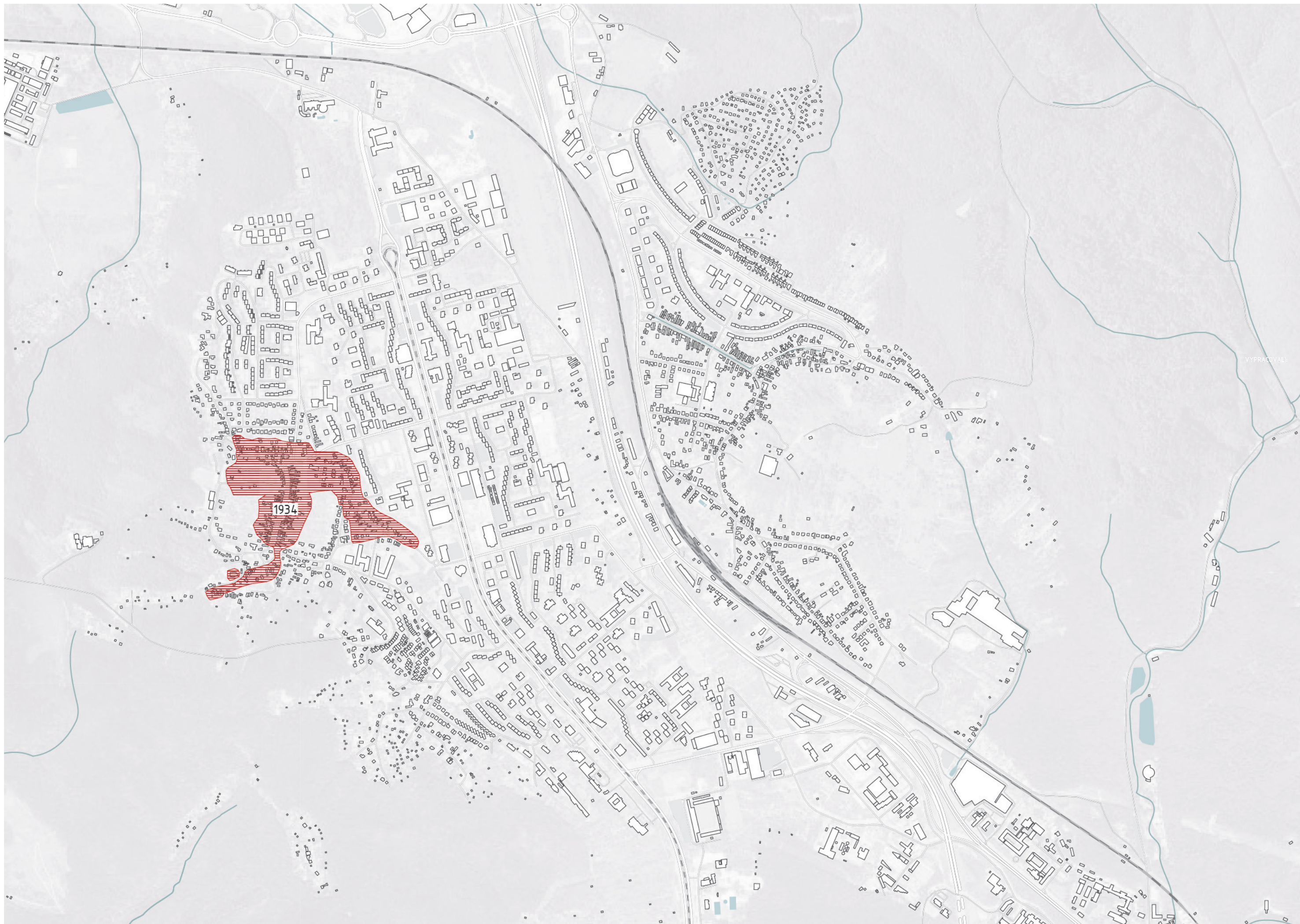
Sitina

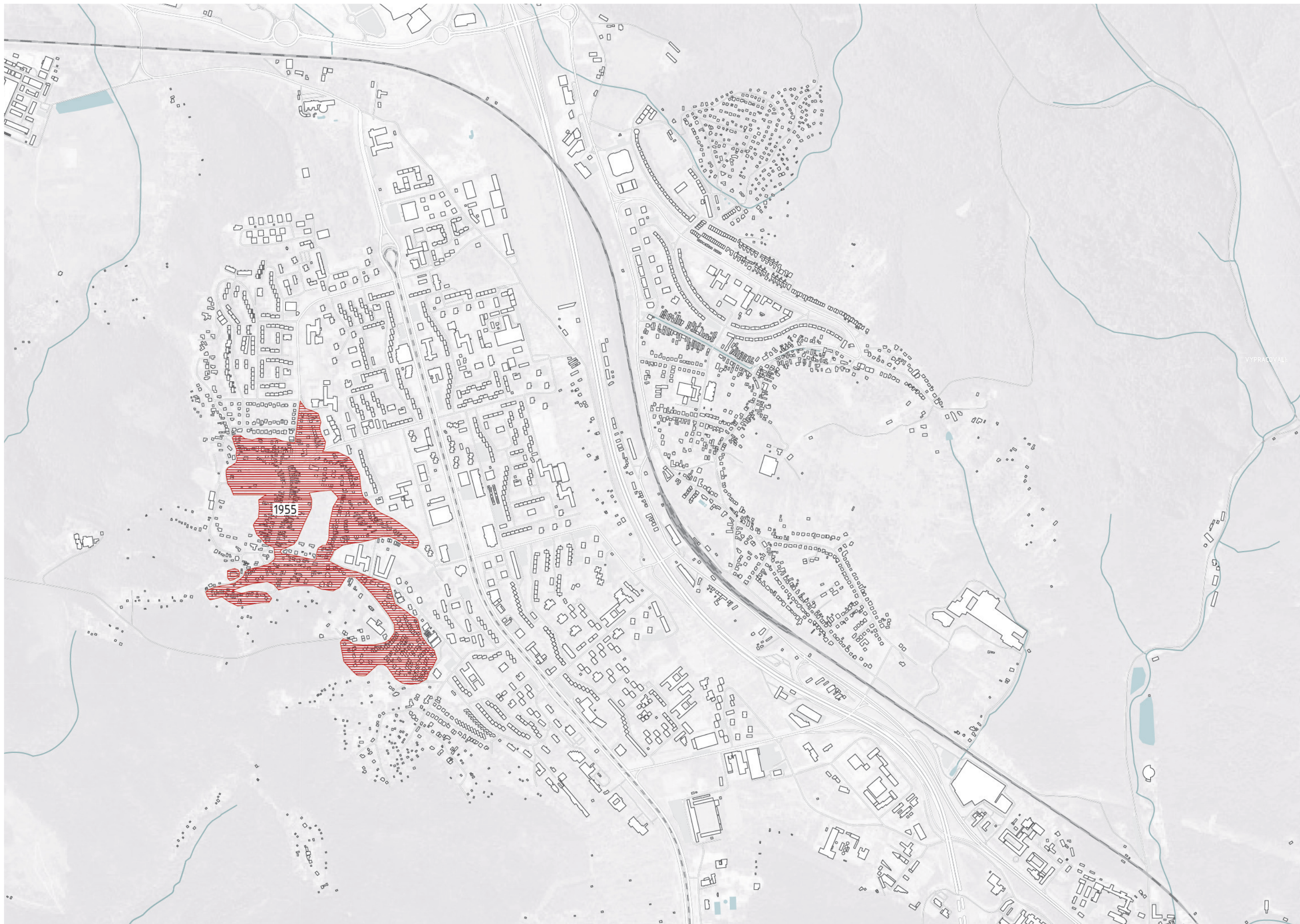

VYPRACOVÁŤ

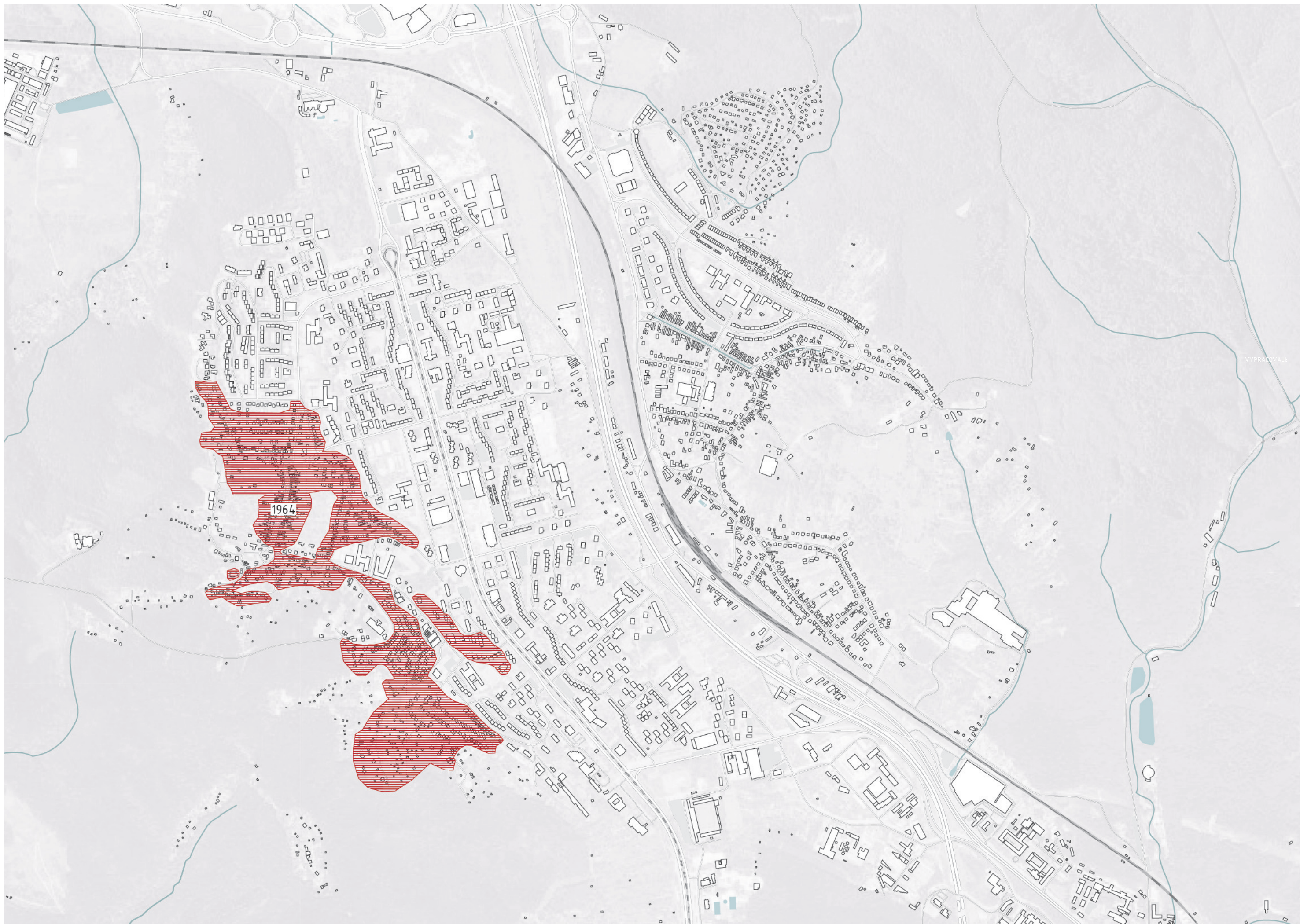

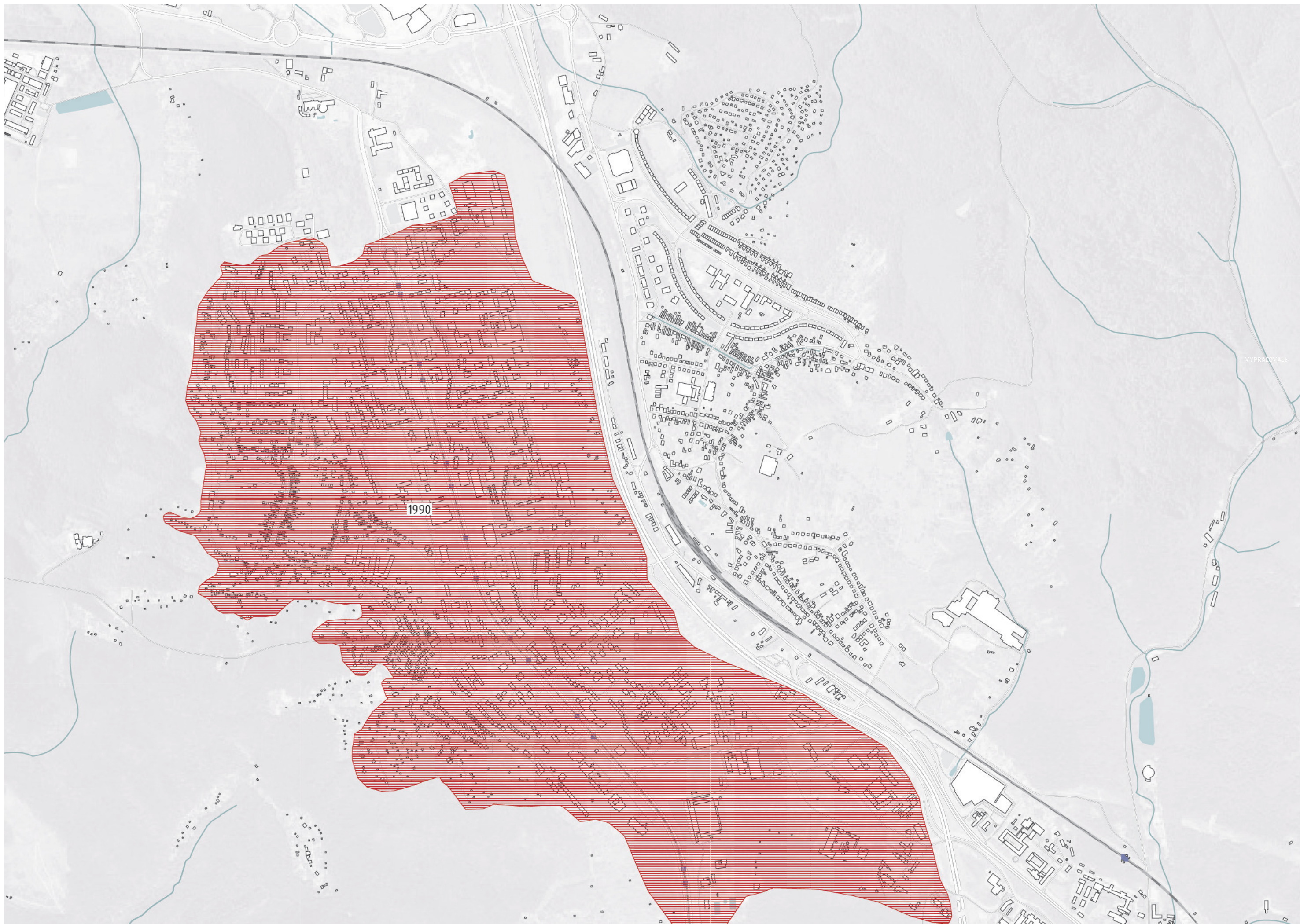

VYPRACOVÁŤ

VYPRACOVÁŤ

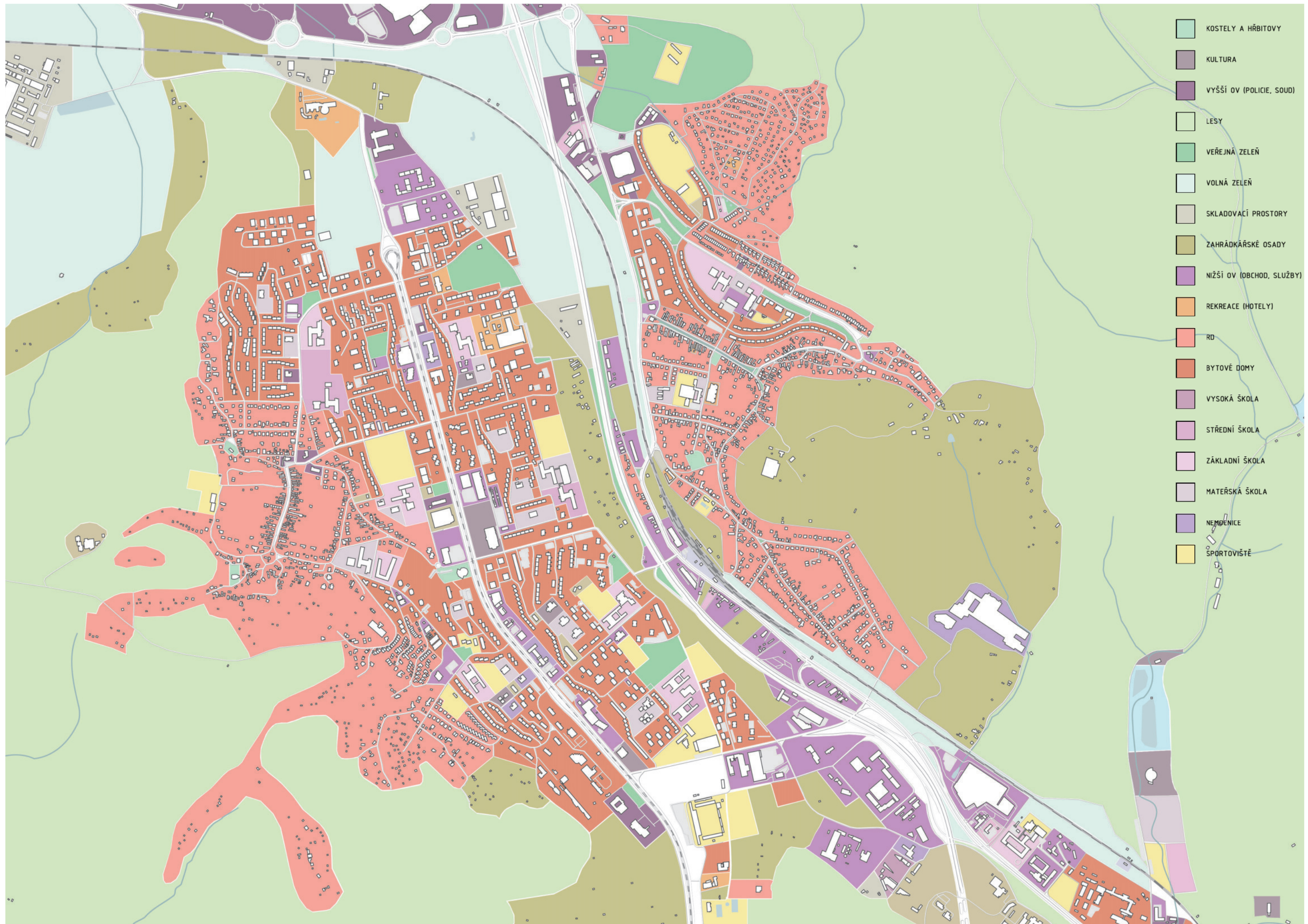

VYPRACOVÁLI

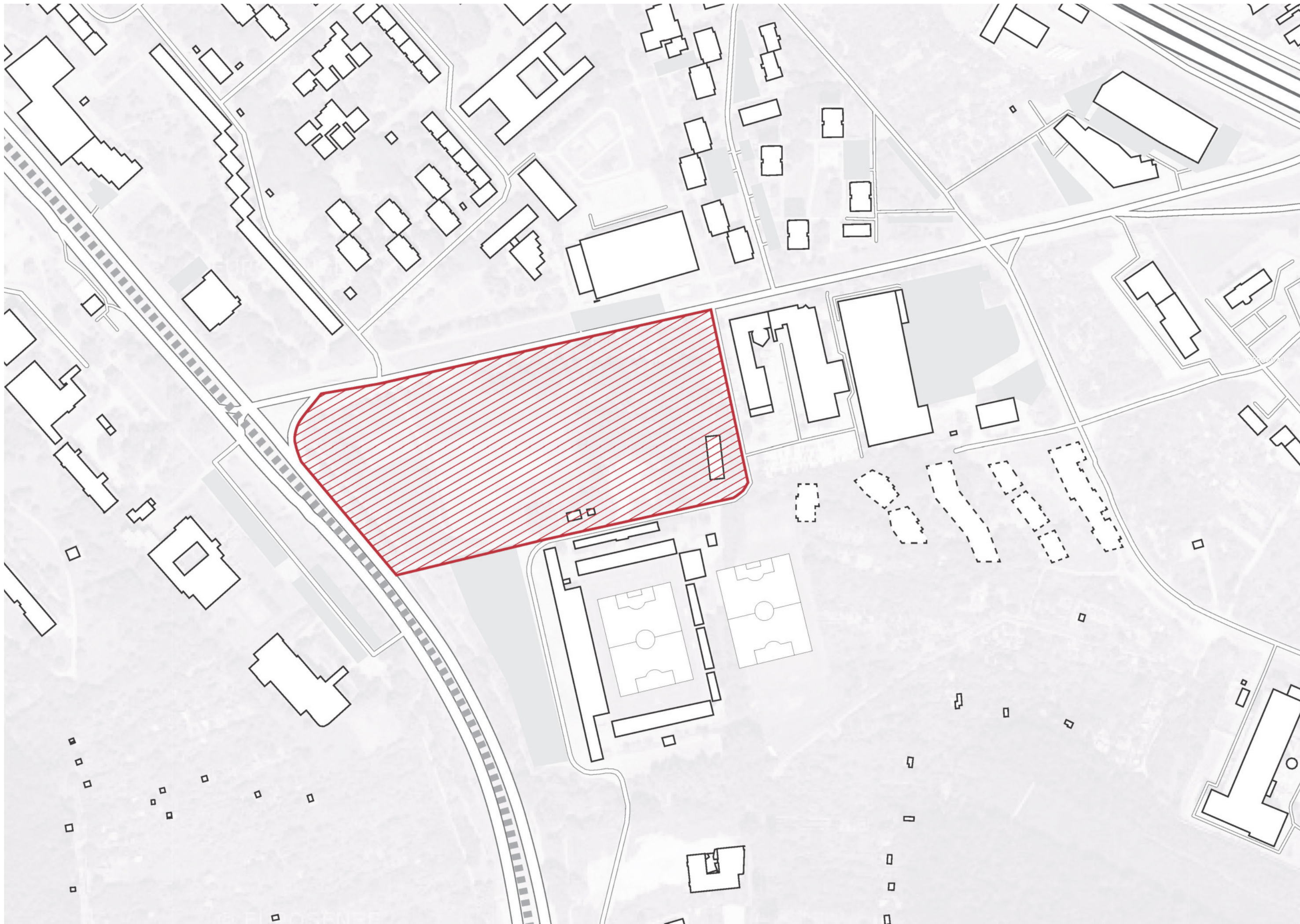

- 0-4 NP
- 8-12 NP
- 12+ NP

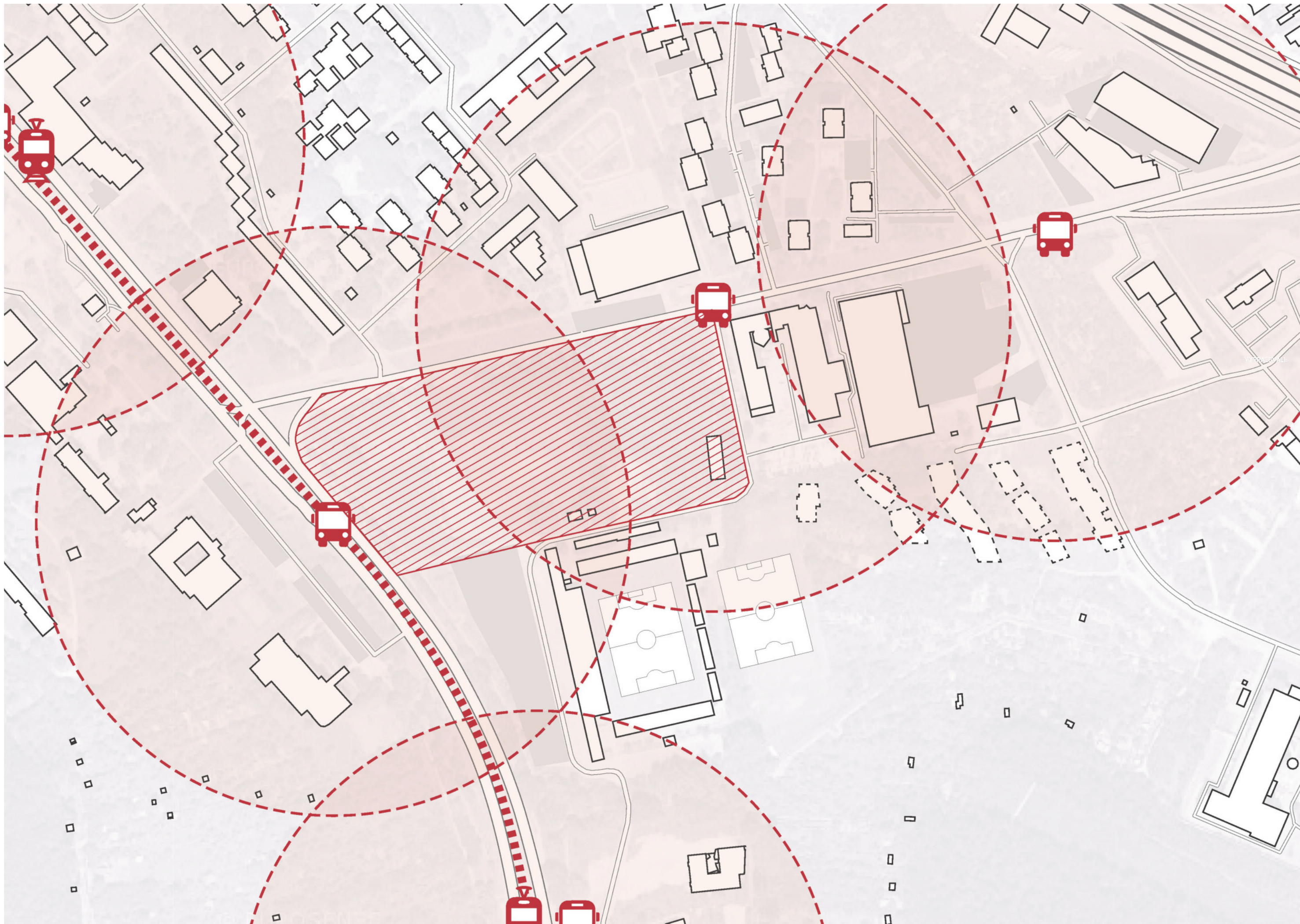
VYPRACOVALI

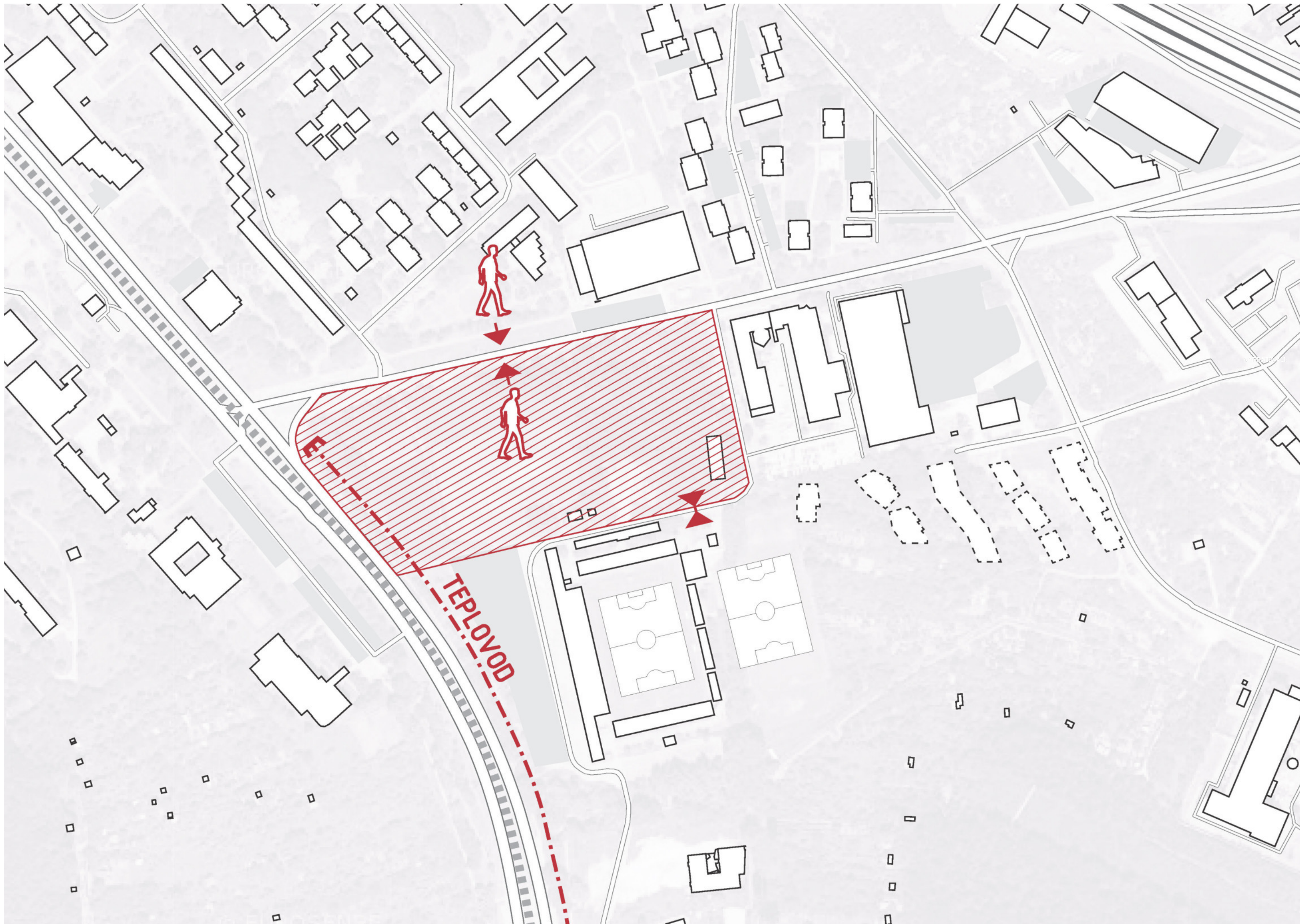

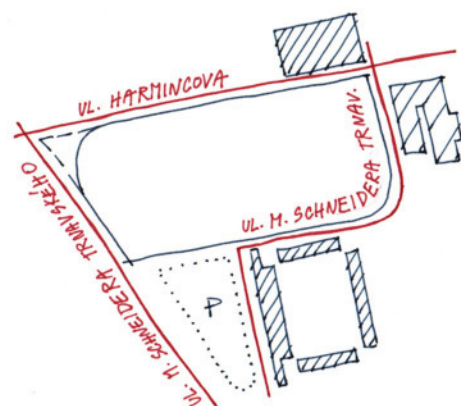

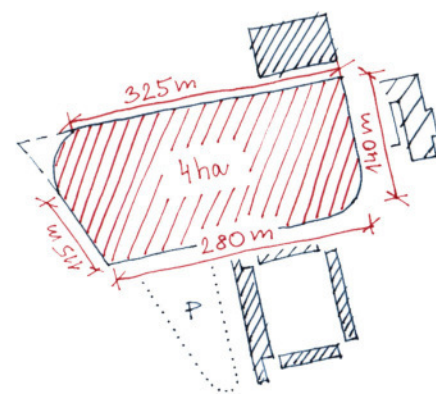

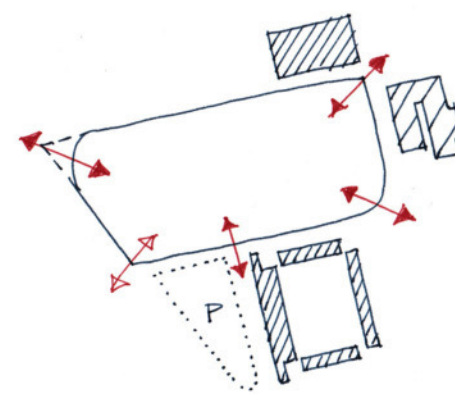
KK

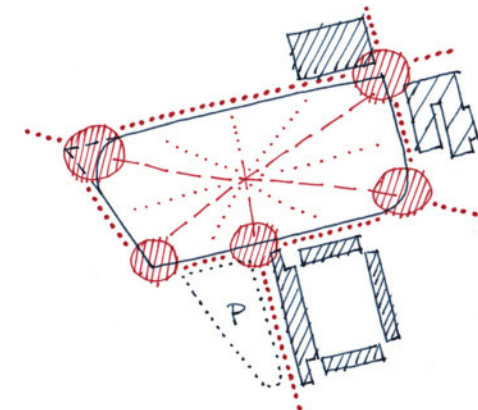
jasně definovaný prostor

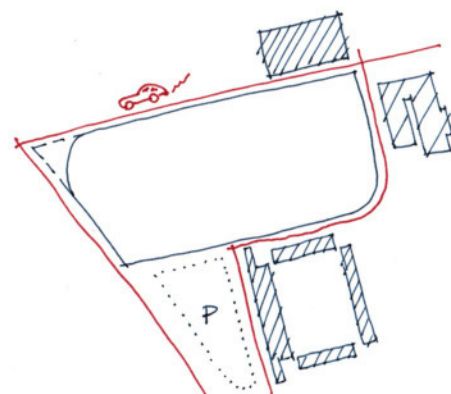
základní rozměry

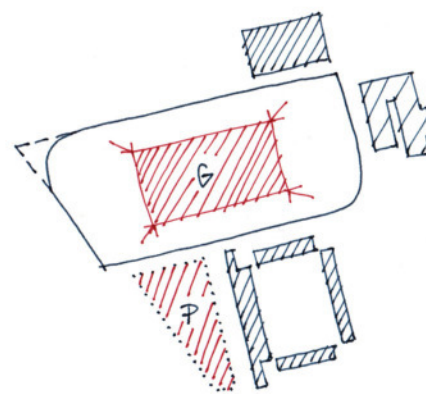
hlavní vstupy do území

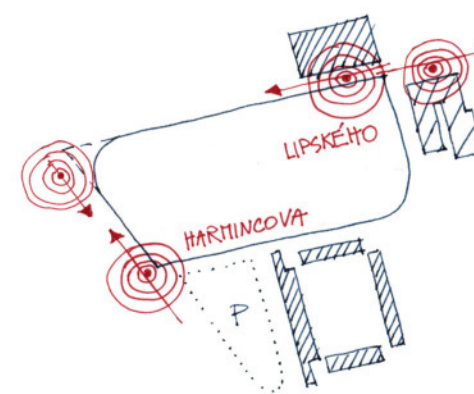
pěší trajektorie

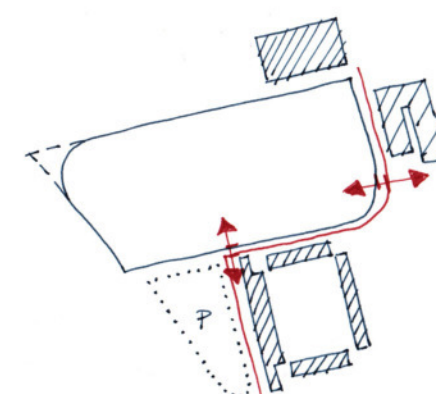
automobilová doprava
vymezující řešené území

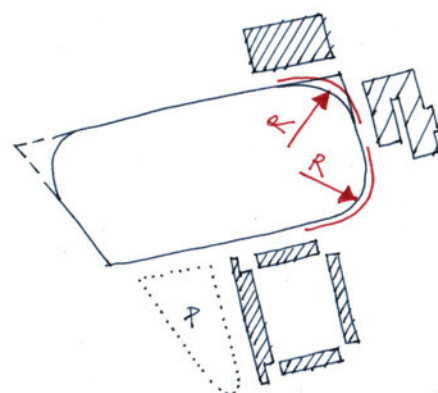
statická doprava
a podzemní parkování

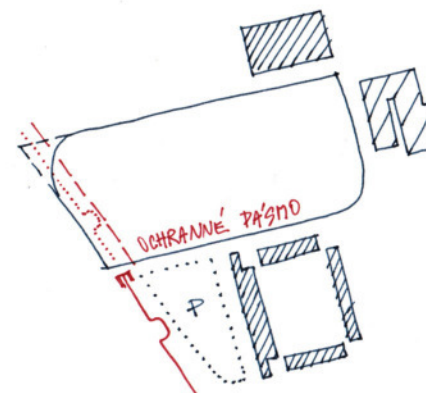
dostupnost mhd
obnovení zastávky Harmincova

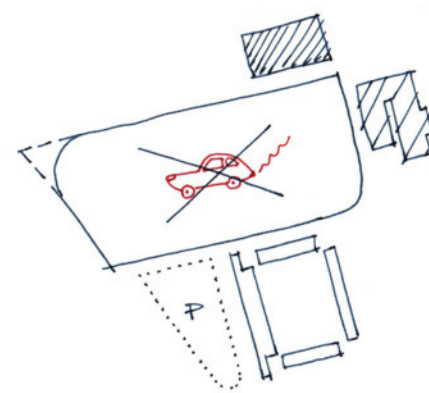
rozšíření komunikace
M. Schneidera Trnavského

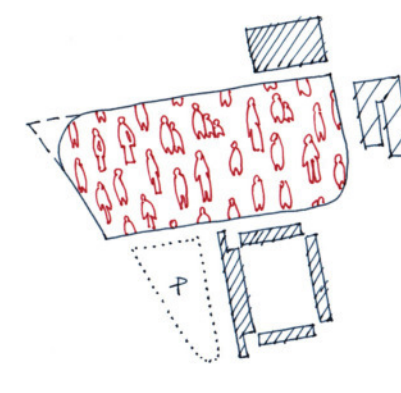
navýšení poloměru otáčení komunikace

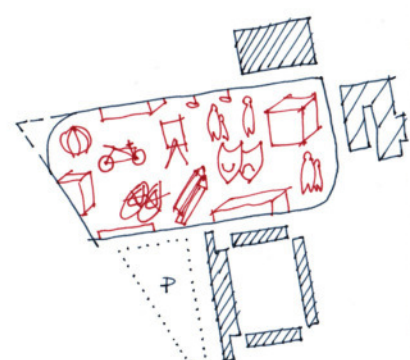
teplovod vedoucí územím zakopán
s ochranným pásmem

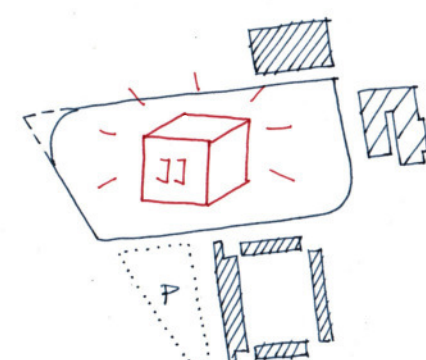
minimalizovat automobilovou dopravu

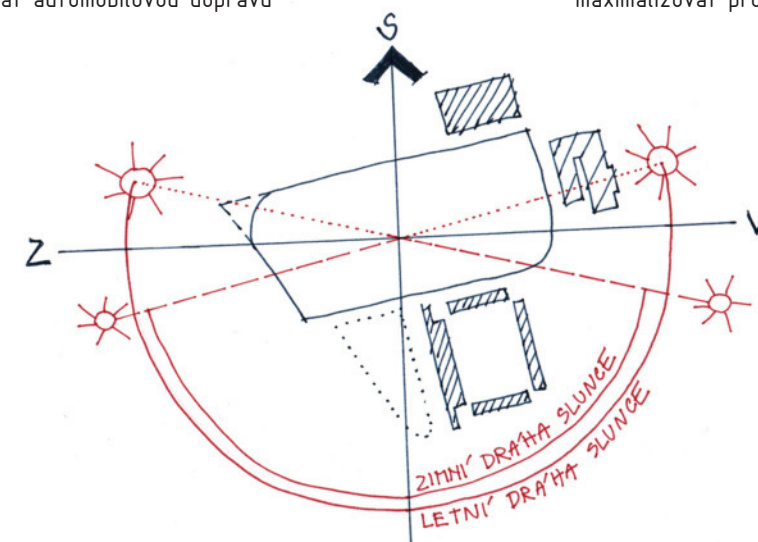
maximalizovat prostor pro chodce

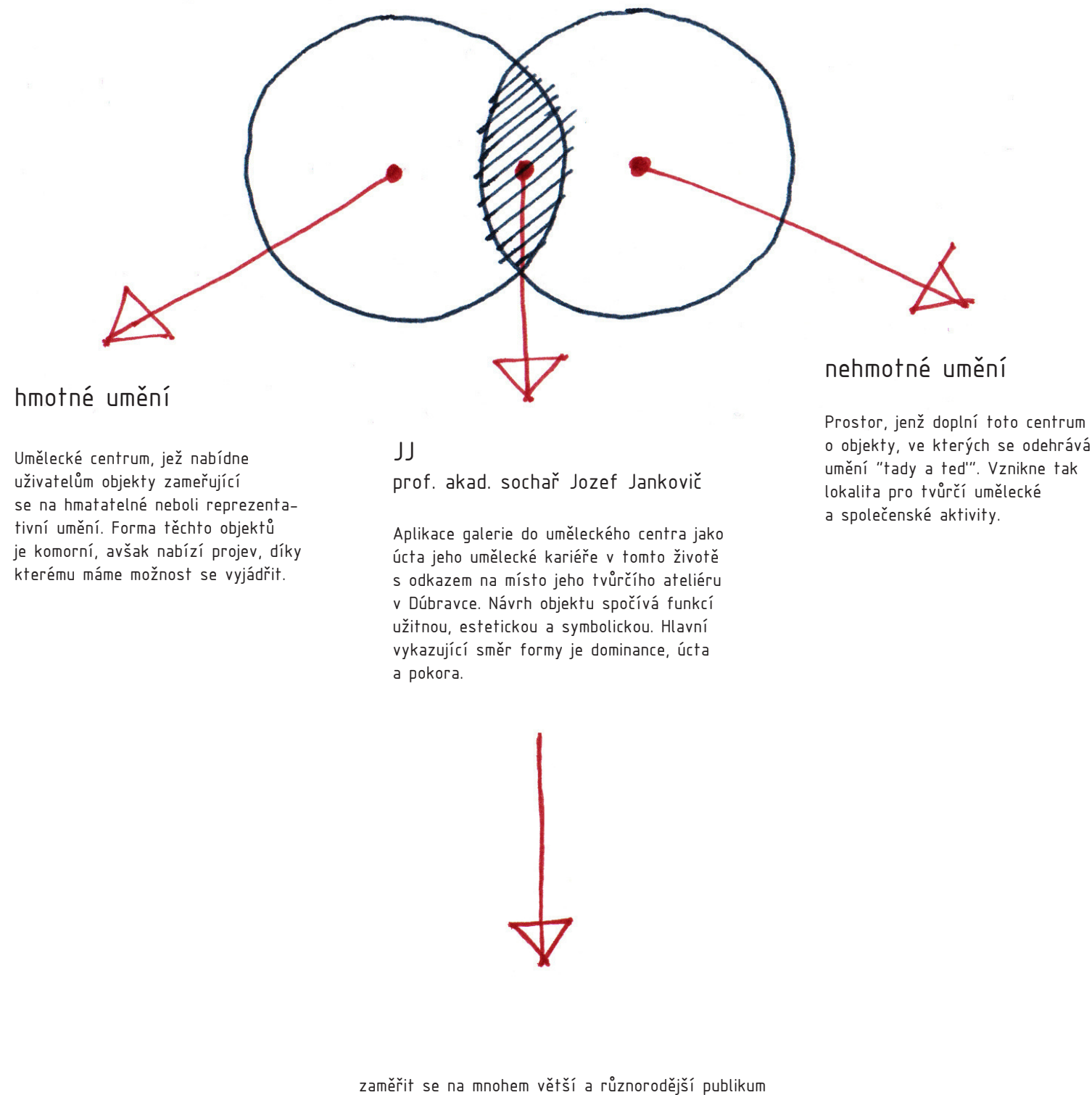

zaměřit se na širší spektrum lidí

mysl, pokora, úcta

Vývoj umění

Středověk

Existovalo 7 uměleckých druhů – historie, poezie, komedie, tragédie, hudba, tanec a astronomie. Každá tato umělecká aktivita sloužila k popsání světa a našeho místa v něm.

13. stol.

Slovo umění se začalo používat v praktičtějším kontextu. Na univerzitách se učilo 7 svobodných učeních, avšak v jiném měřítku než ve středověku. Literární umění klasického období – dějiny, poezie, komedie a tragédie se spojily do nejasně definované oblasti literatury a filozofie a poté byly znovu rozčleněny, a to podle analytických principů gramatiky, rétoriky a logiky, tzv. spíše podle strukturálních prvků umění než podle jejich vlastností. Tanec byl ze seznamu uměleckých druhů vynechán a nahrazen geometrií v důsledku rostoucího významu matematiky. Zůstaly hudba a astronomie.

16. stol.

Slovo umění se používalo k označení dovednosti. Tzn. řemeslník byl stejným umělcem jako dubeník – oba provozovali nějakou dovednost.

konec 17. stol.

Dochází ke změně chápání pojmu umění. Výraz se začal používat pro činnost, které pod něj nikdy předtím nespadaly – malířství, sochařství, kresbu a architekturu. Vše co dnes považujeme/označujeme pojmem „krásné umění“.

konec 18. stol.

Vytvořil se rozdíl mezi umělcem a řemeslníkem. Umělec byl tvůrčí a imaginativní. Řemeslník byl zručný dělník.

19. stol.

Umění bylo jasně chápáno od vědy. Spadalo pod něj vizuální neboli „krásná“ umění, literatura a hudba. Zahrnovalo také muziku. Stále se dívali na umělce jako na kohosi vyvoleného. Ke konci století se rozsah umění ještě zúžil. Fenomény, které se studovaly vědecky se zařadily mezi vědy. Ostatní vědy byly zařazeny do společenských věd – ekologie, sociologie, politika, psychologie, filozofie. V reakci na rozdělení umění se rozvinuly teorie estetiky. Vzniklo hnutí „umění pro umění“ – oslavovalo formu nad obsahem. Umění už nebylo způsobem porozumění světu, ale cílem samo o sobě.

20. stol.

Hlavním kritériem podle něhož byla umělecká díla posuzována se stala abstrakce – ryzí forma. Dadaismus tento vývoj zparodoval. Avantgardní umělecká díla zredukovala umění až na jeho základ. Rozvíjel se film. Umělecké filmy byly přesunuty do artových kin. Pro dějiny umění je však zásadní technologie. Na samém začátku bylo jedinou cestou, jak vytvářet umění – produkce v reálném čase. 7 tisíc let byly dějiny umění v podstatě dějinami dvou reprezentativních médií – **obrazového a literárního**.

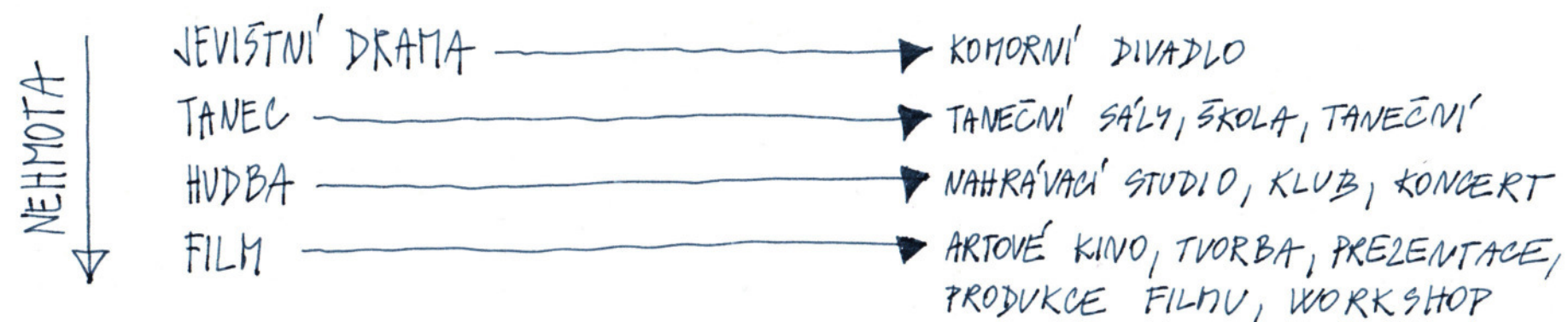
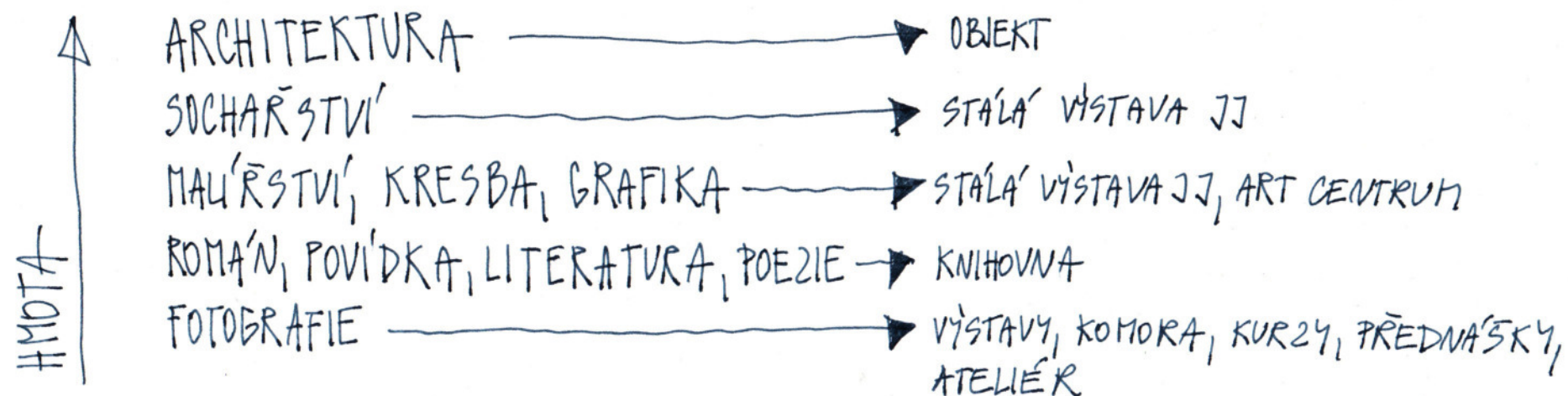
Při shrnutí těchto poznatků jsou výsledkem vývoje umění 2 záznamové umění.

scénické umění

odehrává se v reálném čase

reprezentativní umění

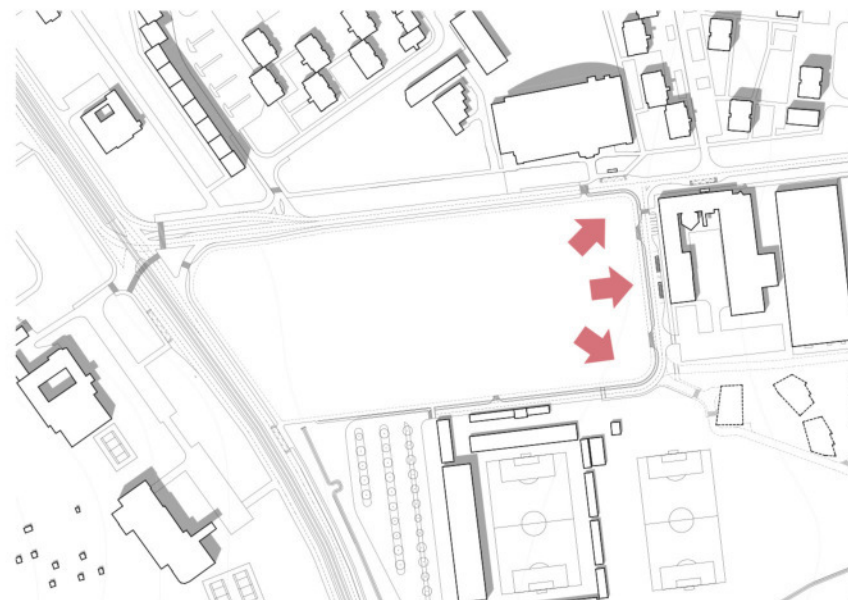
záleží na obrazovém a literárním jazyku, aby doručily info o předmětu pozorovateli

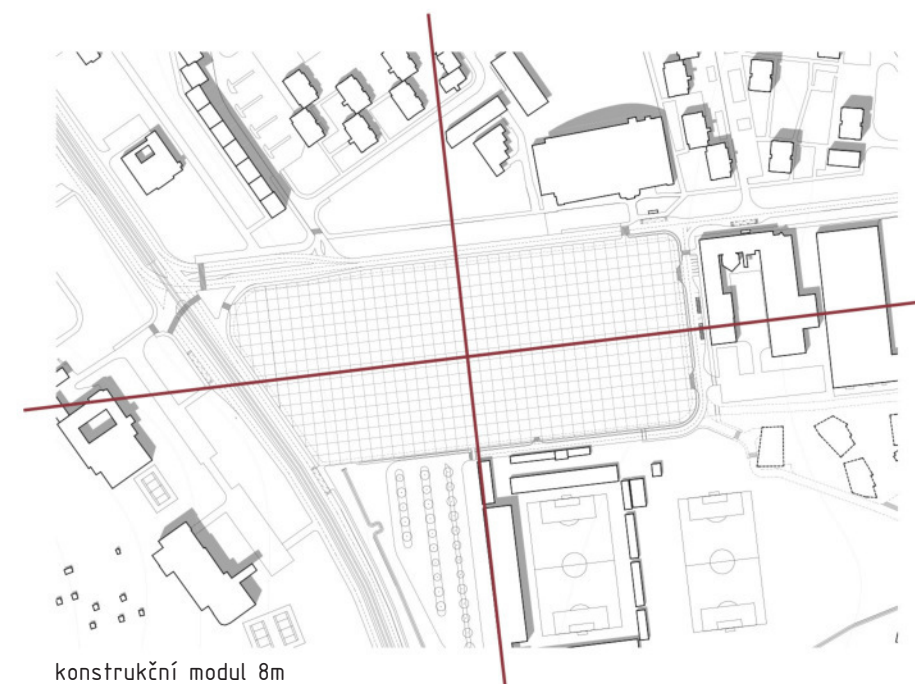
SPOLEČENSKÉ HLEDISKO → KULTURNÍ AKCE, VÝSTAVY, PŘEDSTAVENÍ, WORKSHOPY, ATELIERY

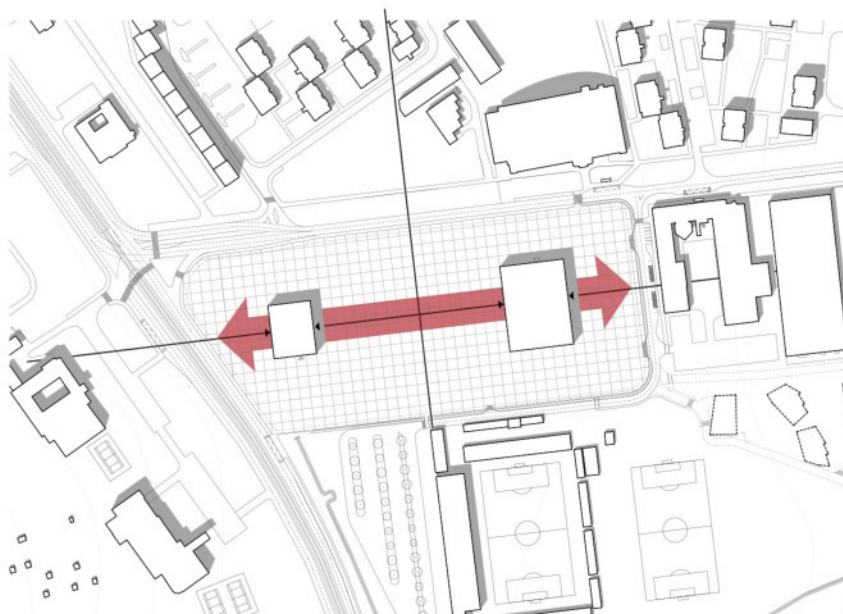
stávající stav

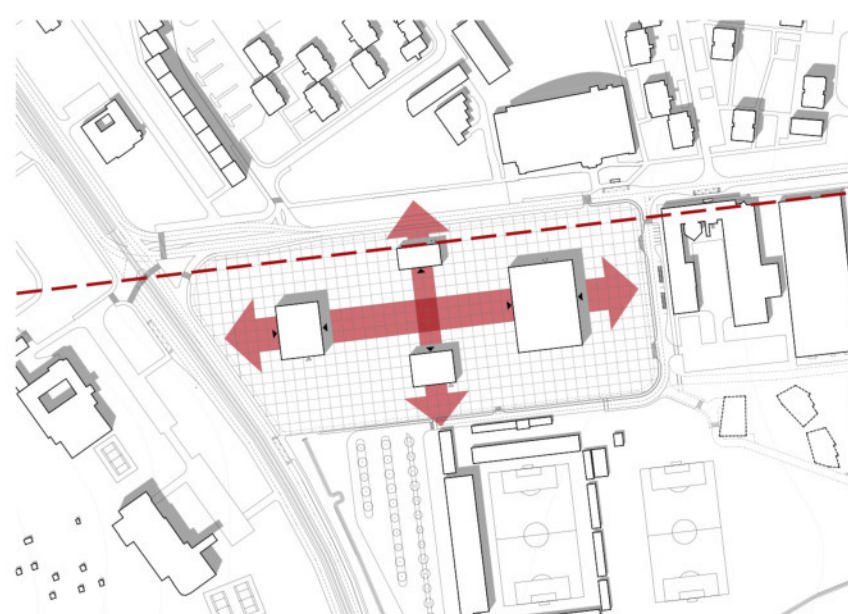
návrh dopravní obslužnosti řešeného území

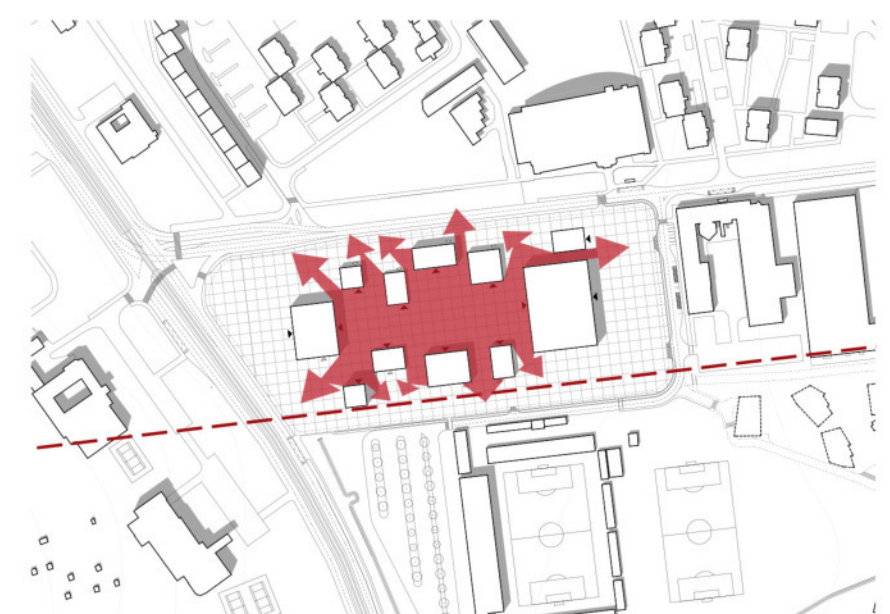
konstrukční modul 8m

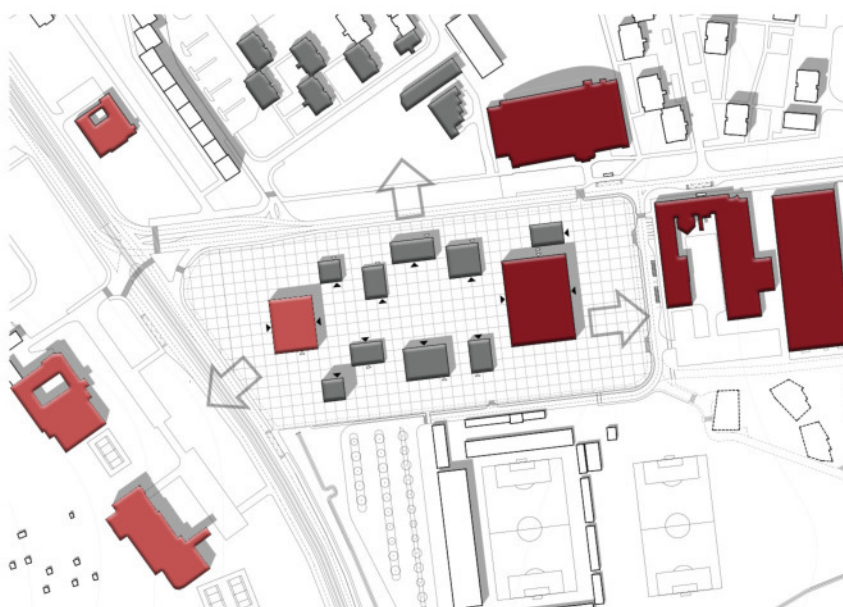
horizontální osa na níž jsou koncipovány dominantní objekty Galerie JJ a multifunkční sportovní hala

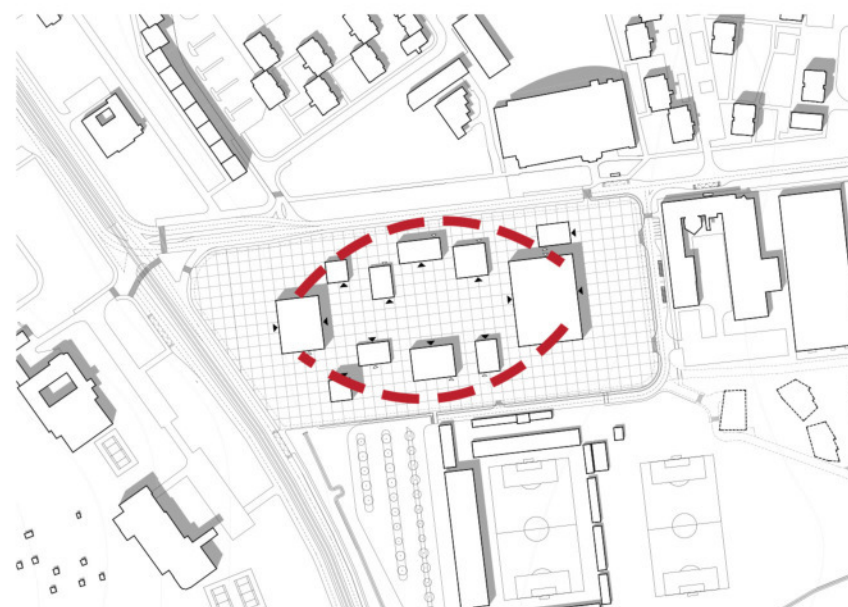
vertikální osa s dvěma hlavními propagátory hmotného a nehmotného umění – divadlo, knihovna

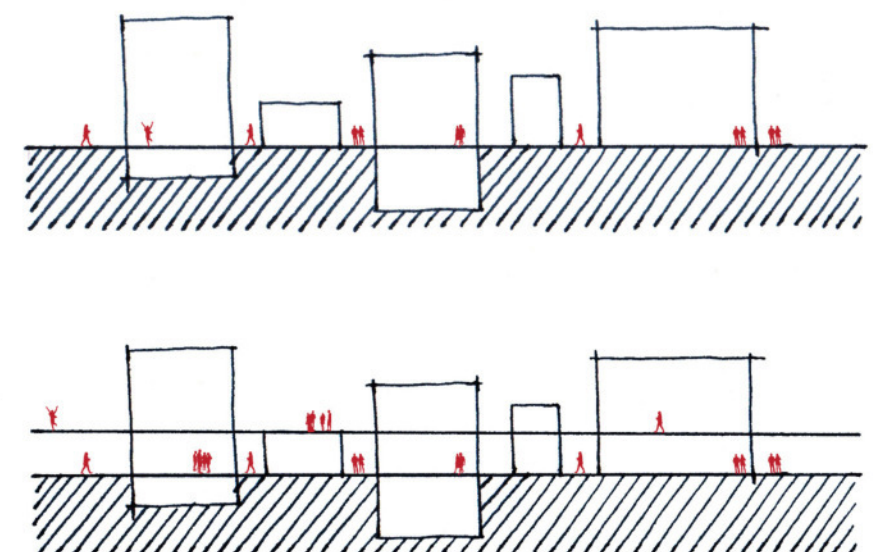
vymezení veřejného prostoru – urban room, který se zároveň prolívá do vnější struktury zástavby

transformace/adaptace stávající zástavby do návrhu

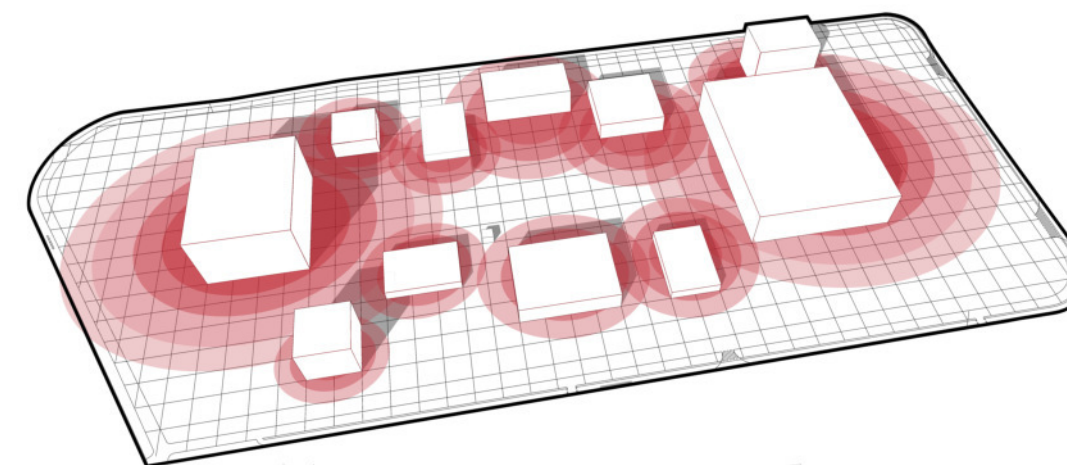
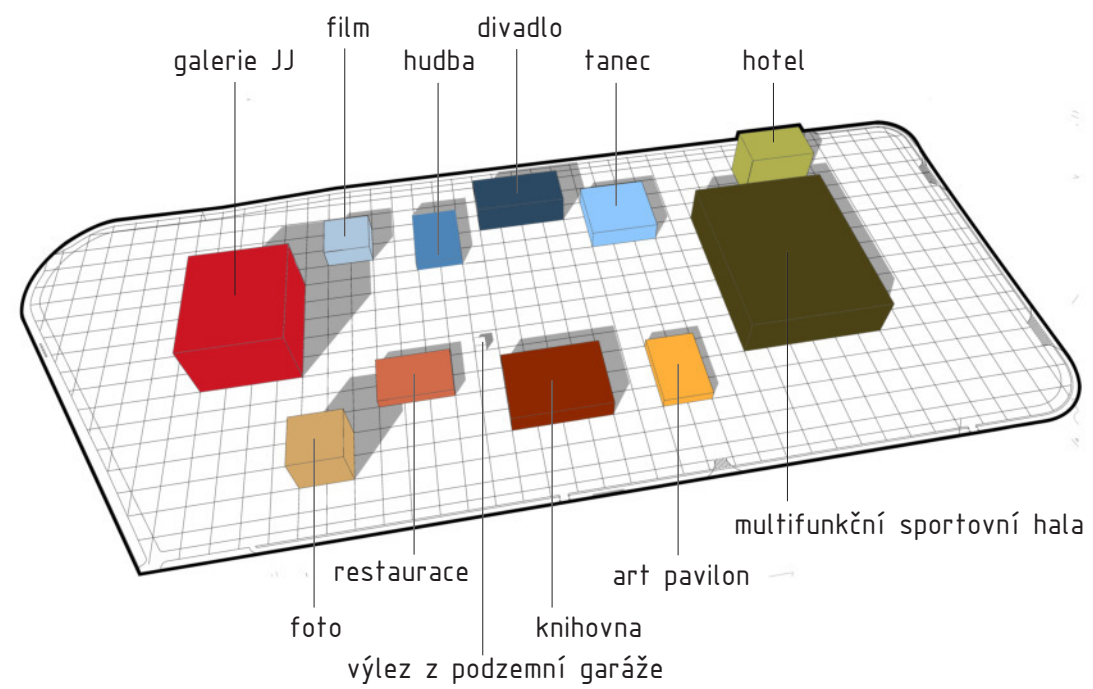

chuť vzájemně komunikovat a vytvářet uměleckou komunitu

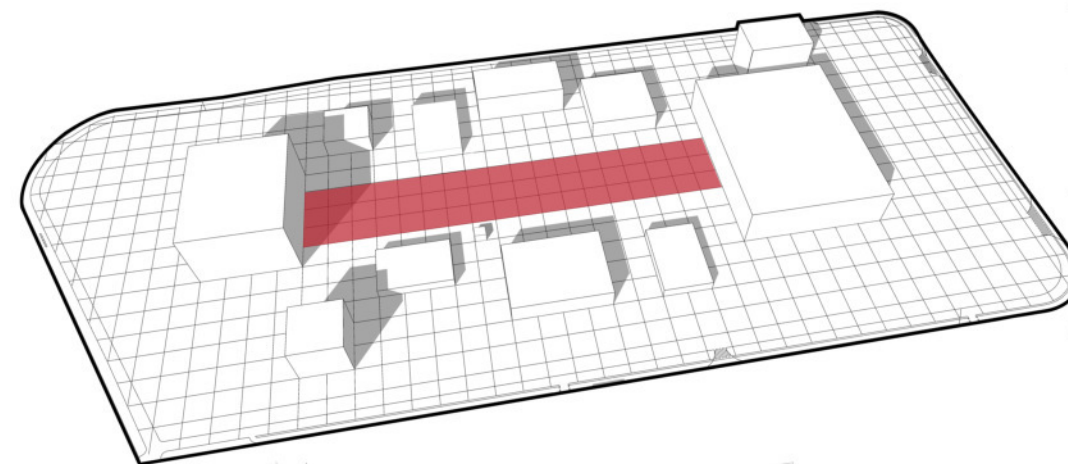

možnost vytvoření platformy jako druhého (ne)pochůzího veřejného prostoru

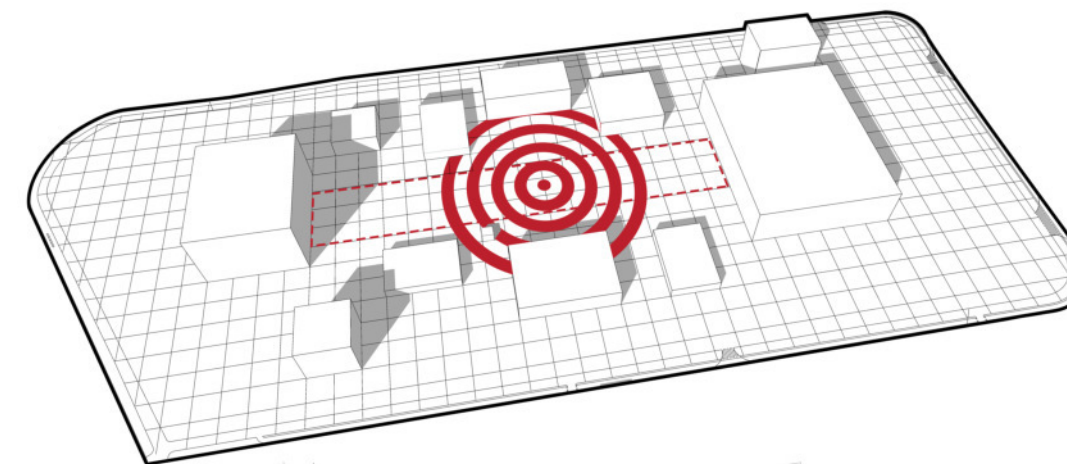
N

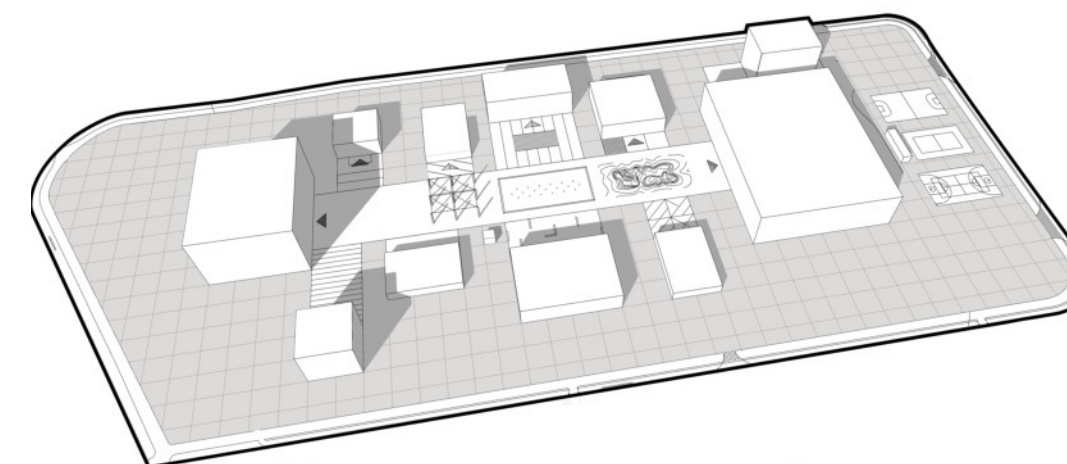
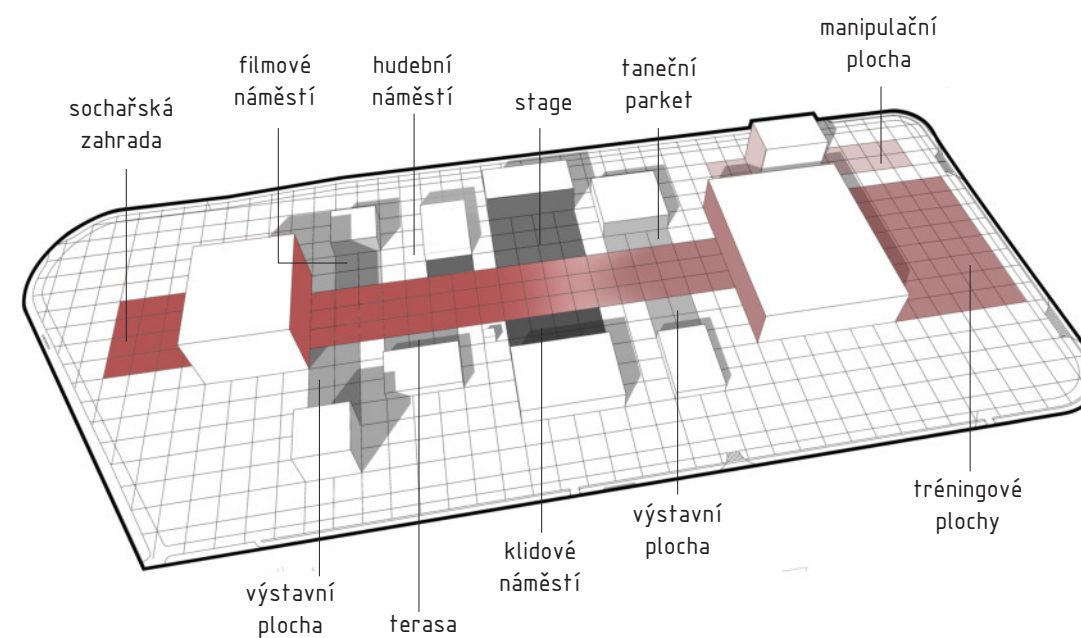
každý objekt má svou auru, tak jako člověk, proto jsou navrženy platformy přiřazené k jednotlivé umělecké scéně

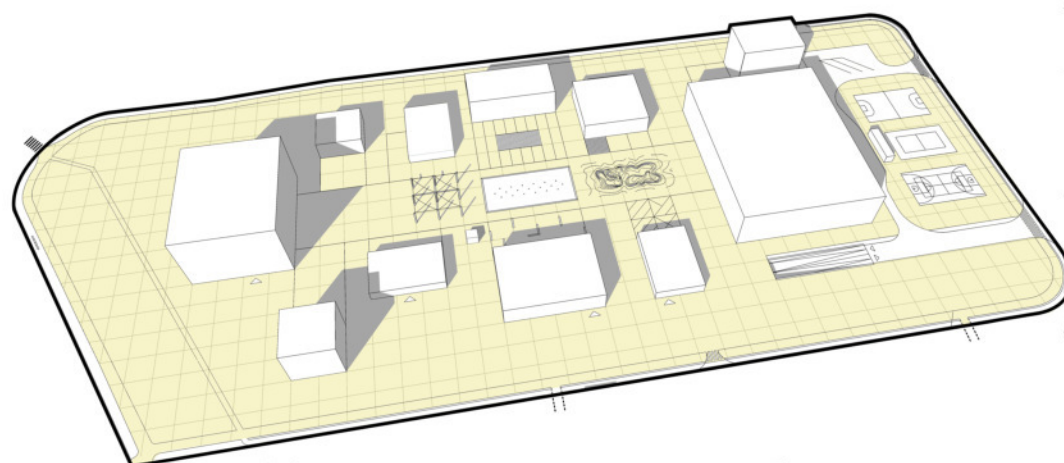
středová část území věnována galerii JJ

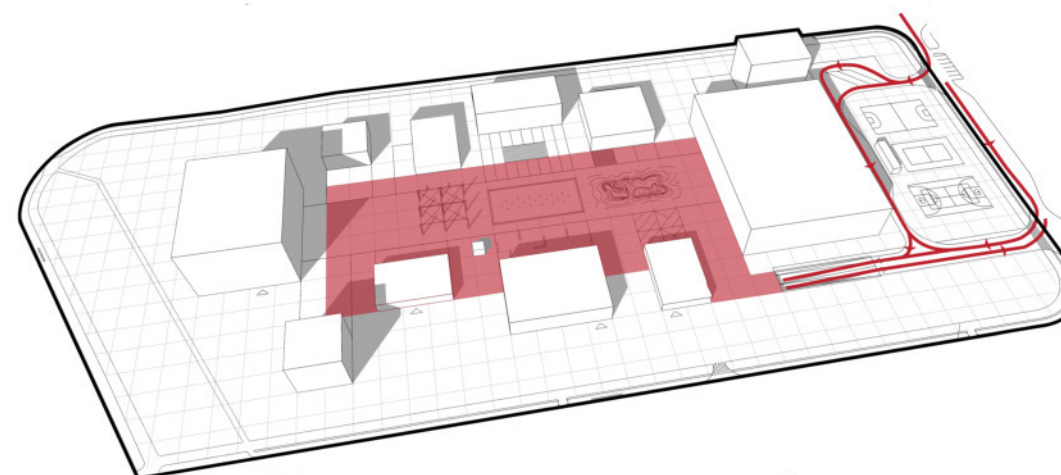
na vertikální ose věnován prostor vodnímu prvku jako neutrální zóna

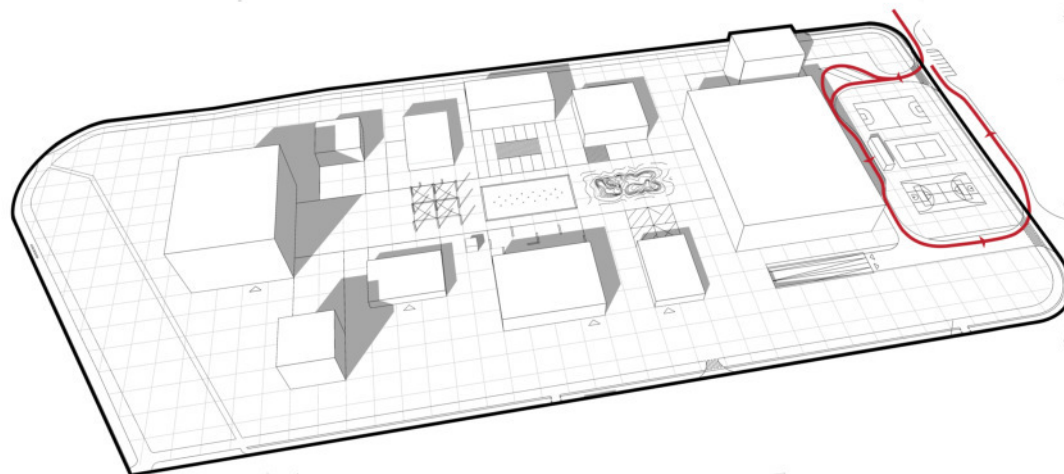
přiřazené veřejné prostory jednotlivým náplním objektů

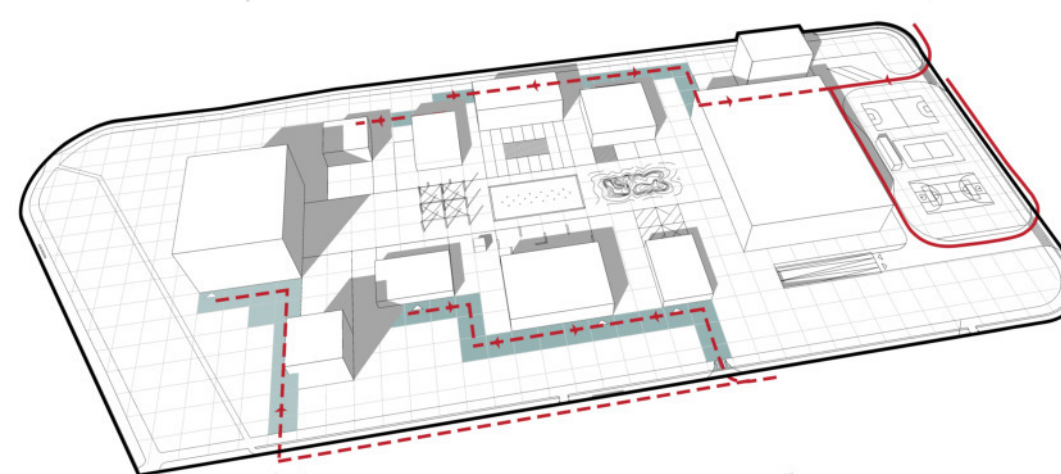
pohyb pěších

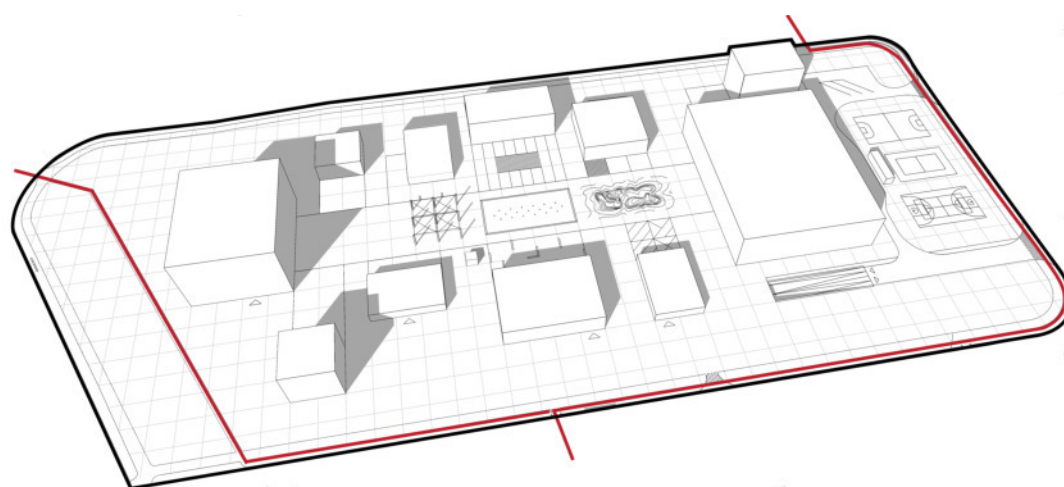
pohyb automobilů
podzemní garáž

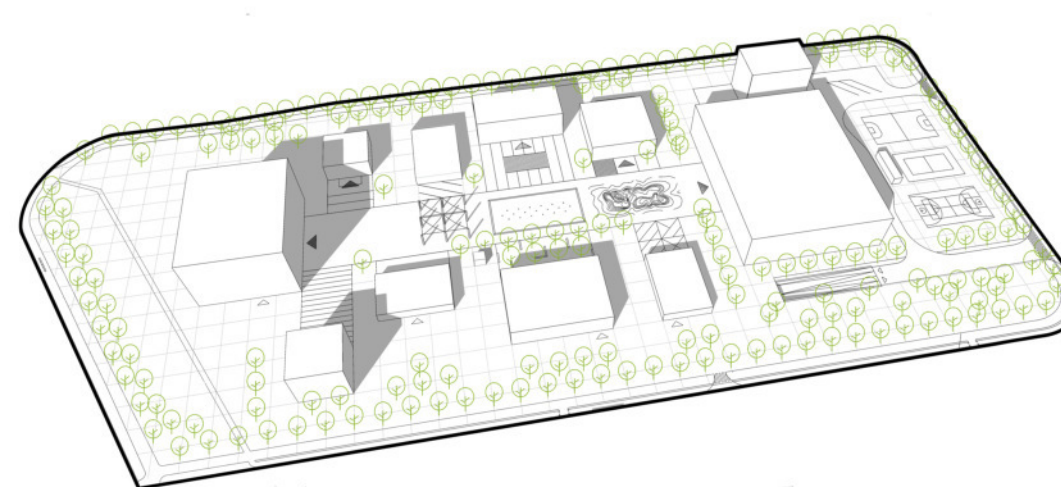
pohyb autobusů

pohyb zásobování po zpevněné ploše

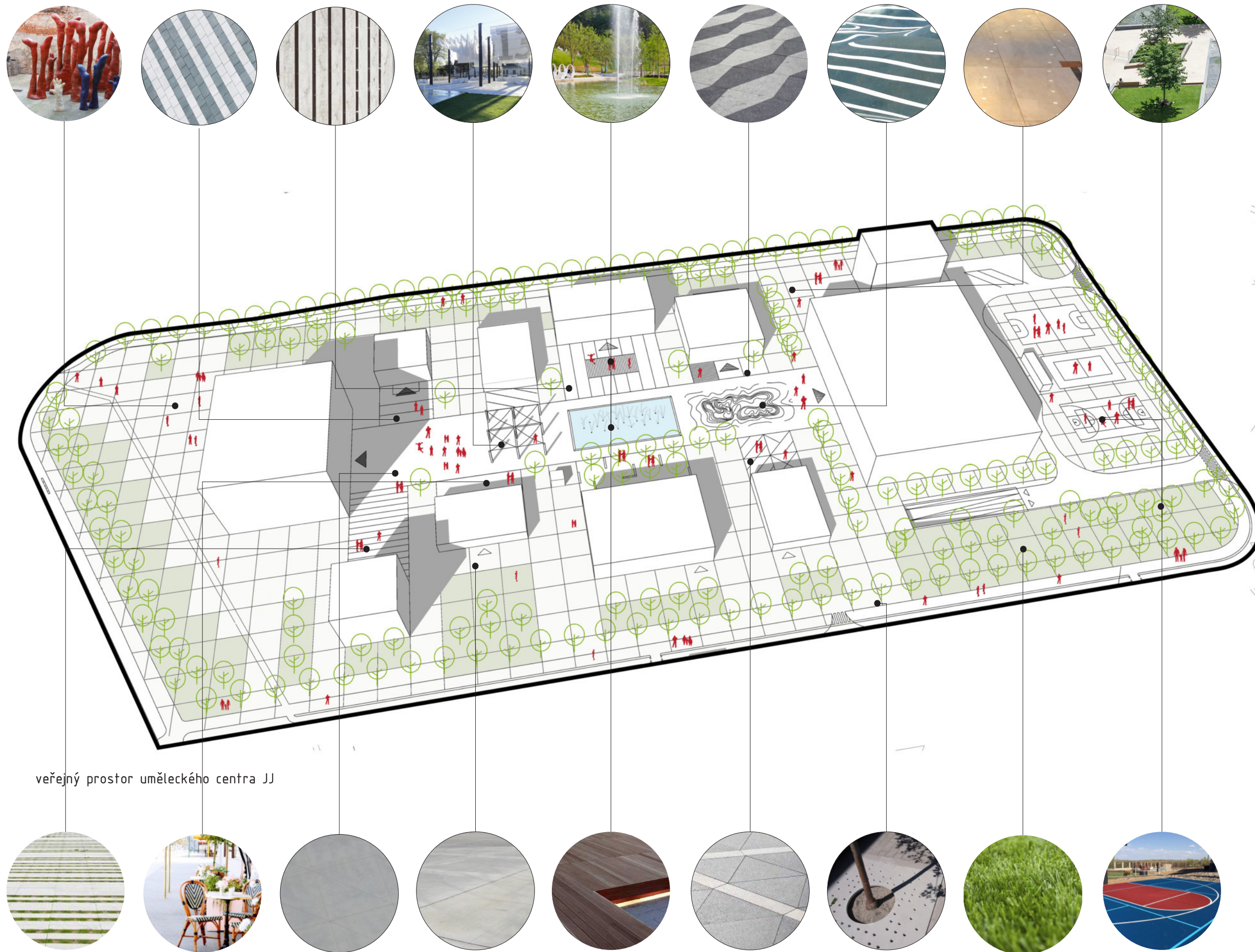
cyklotrasa

návrh vysázení vegetace

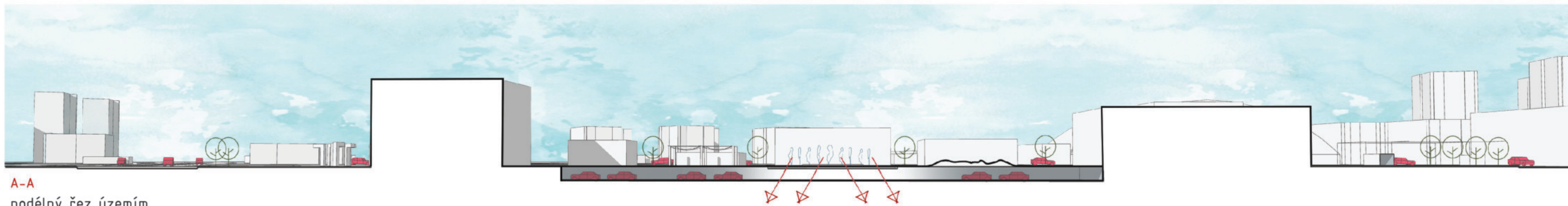

veřejný prostor uměleckého centra JJ

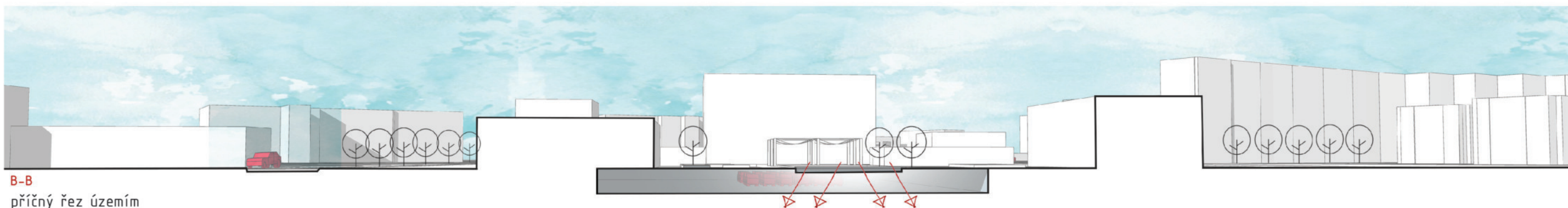

veřejný prostor uměleckého centra JJ

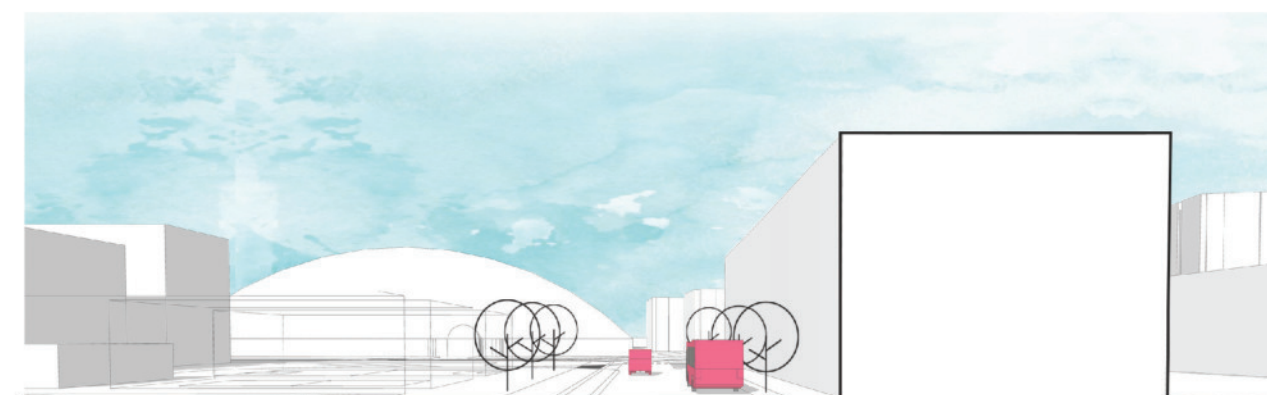
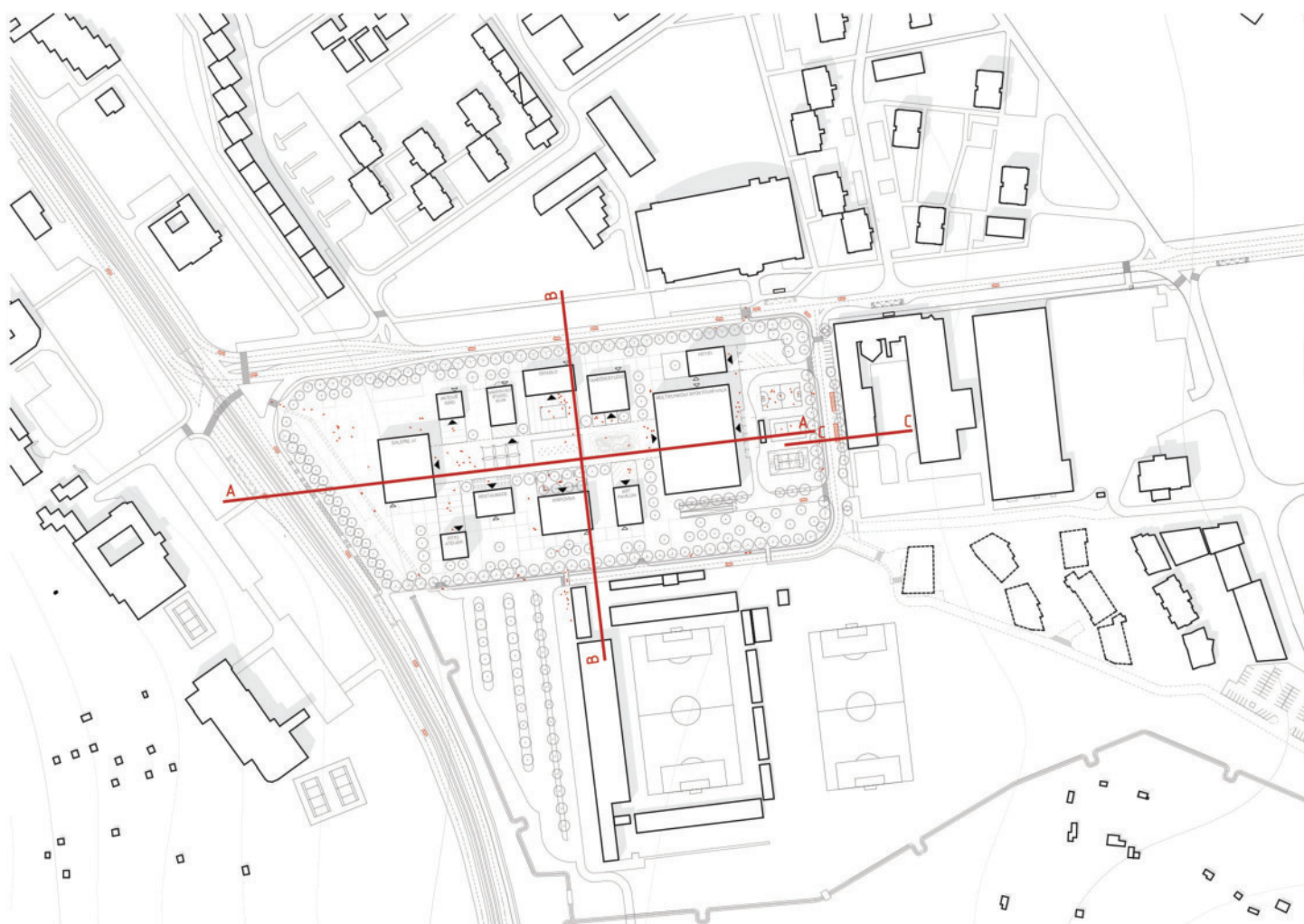

A-A
podélný řez územím
šipky znázorňující skleněné dno fontány - dodávající přirozené osvětlení do podzemní garáže

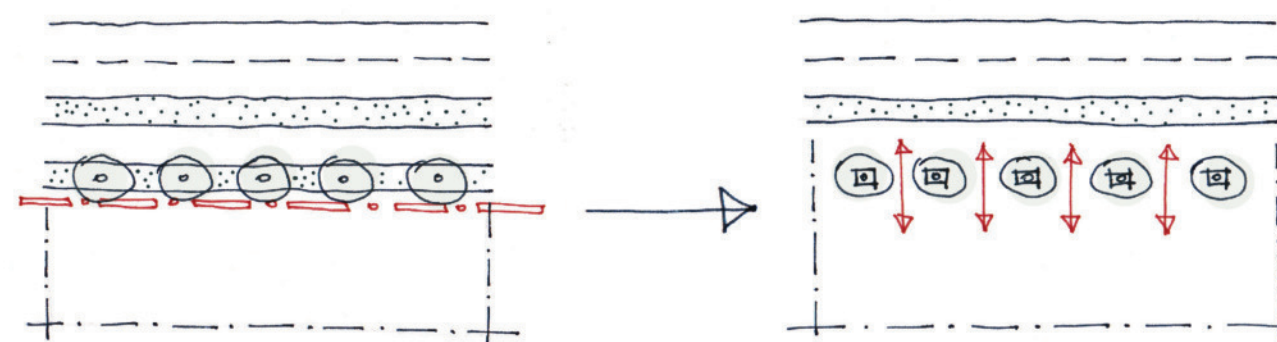

B-B
příčný řez územím

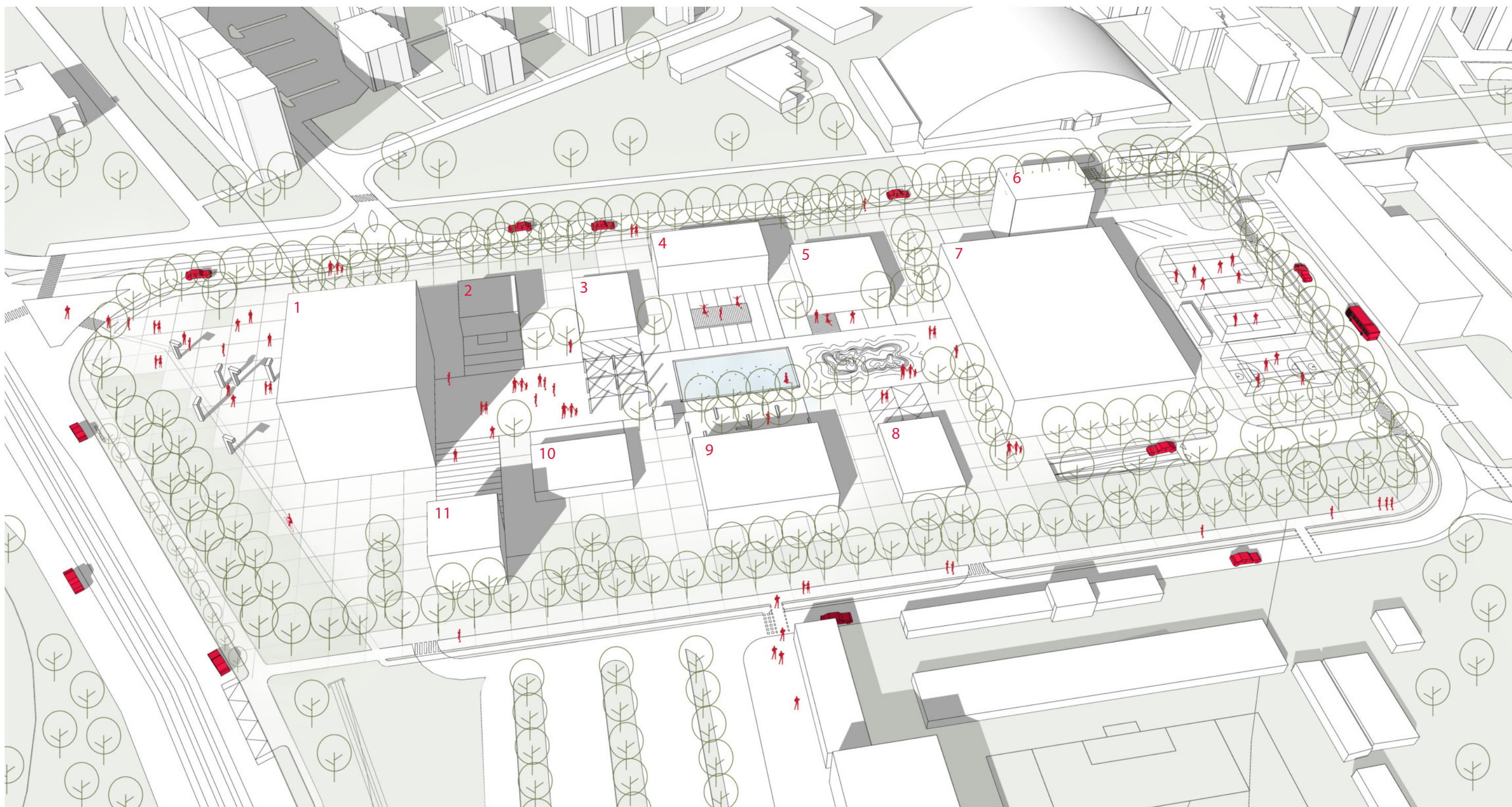

C-C

3 1,5 6 3,25 3 [m]
0,5 0,5 1,75

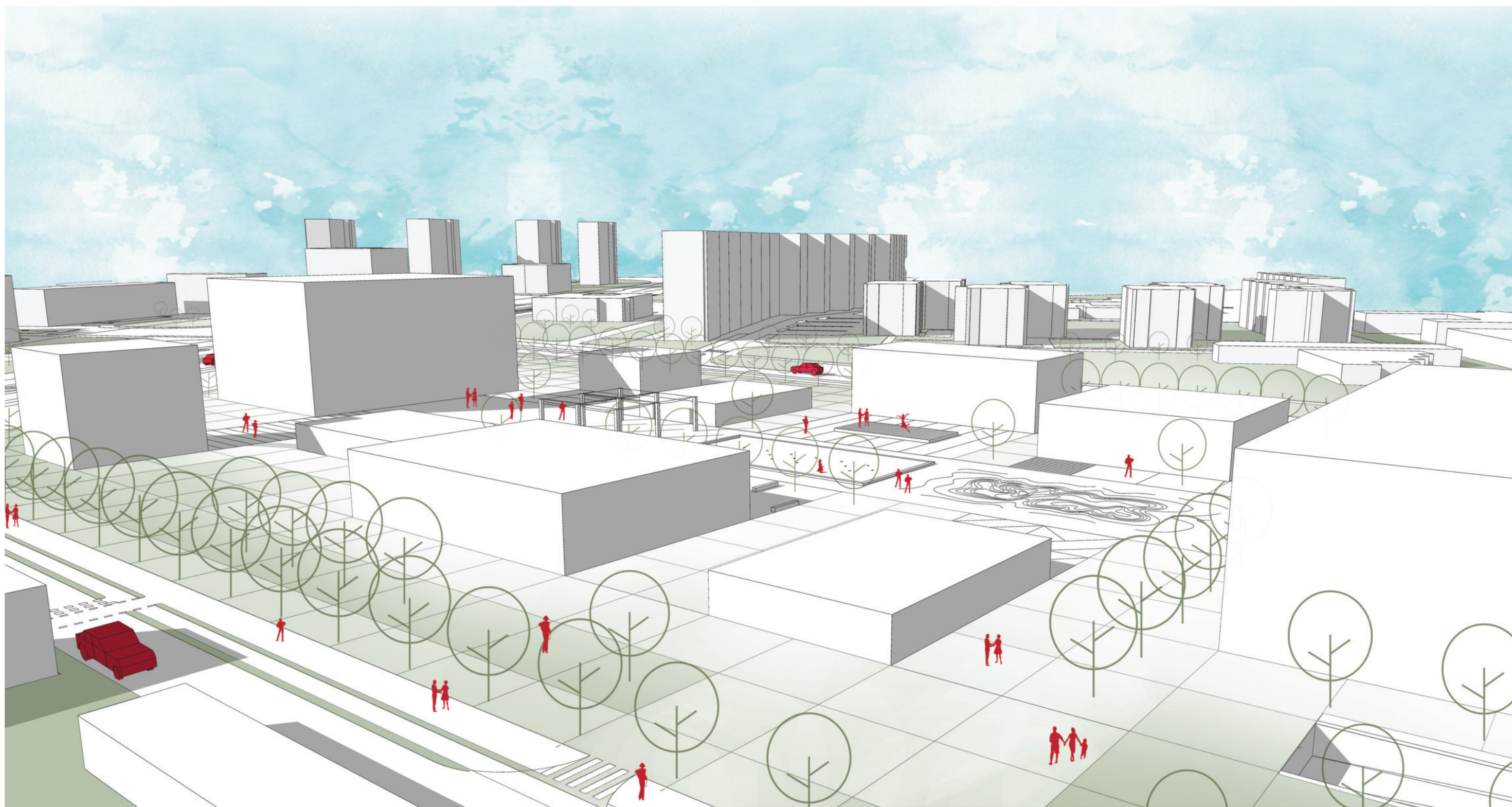
princip pochůzích ploch
a výsadby vegetace

- ① galerie JJ ② artové kino ③ hudební studio, klub ④ divadlo ⑤ taneční studio ⑥ hotel ⑦ multifunkční sportovní hala ⑧ art pavilon ⑨ knihovna ⑩ restaurace ⑪ foto ateliér

nehmotné umění

hmotné umění

zdroje obrázků str. 11–14

Publikace Jozef Jankovič–plynutie času, flow of time; Art Bid Bratislava; 2016

<http://muo.cz/>

<https://mybystrica.sme.sk/>

<https://www.webumenia.sk/>

<https://www.k13.sk>

<https://pixabay.com/cs/>

vlastní archiv